

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים
 תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית
 תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית
 תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

בפניי : כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אלה מירז

הקטינים : קטין, יליד 2006
 קטינה, ילידת 2008
 קטין, יליד 2015

התובעת : פלונית
 הנתבעת ע"י ב"כ עו"ד גיא אופיר ואח'
 בתלה"מ 18-02-34665

נגד

הנתבע : פלוני
 התובע ע"י ב"כ עו"ד איריס מנור
 בתלה"מ 18-02-34665

פסק דין

מבוא

- 1
- 2
- 3 1. להכרעת בית המשפט עומדות ארבע תביעות – תביעות התובעת בעניין הרכוש המשותף, האחריות
- 4 ההורית ומזונות הקטינים, וכן תביעת הנתבע לפסיקת דמי שימוש. לשם הנוחות יכוננו הצדדים להלן
- 5 "התובעת" ו"הנתבע".
- 6
- 7 2. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 0.0.2003. ימים ספורים לפני נישואיהם חתמו הצדדים על הסכם ממון
- 8 שאושר כדין בבית משפט זה ביום 9.6.2003. היו אלה נישואיו השניים של הנתבע ונישואיה הראשונים
- 9 של התובעת. הצדדים הביאו לעולם שלושה ילדים. טרם פרוץ הסכסוך התגוררו הצדדים בביתם המשותף
- 10 בקיבוץ [...] (להלן – "הבית" או "הבית בקיבוץ"). התובעת עובדת כמורה לחינוך מיוחד והנתבע משמש
- 11 מנכ"ל חברת הזנק, [...] בע"מ (להלן – "החברה"). יחסי הצדדים התערערו ובמהלך שנת 2016 ועד הגשת
- 12 התביעה, קיימו ביניהם משא ומתן באמצעות באי-כוחם. הצדדים נעזרו עוד במגשרת ואף פנו לאקטואר
- 13 ולשמאי מקרקעין לשם בירור שווי זכויותיהם. הדין ודברים בין הצדדים הניב הסכמות ביניים, וביום
- 14 00.0.2017 עזב הנתבע את בית הצדדים, ועבר להתגורר בדירה שכורה בישוב כרכור.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

3. במהלך בירור התובענה, הצדדים השכילו עוד למכור את הבית בקיבוץ. חלק מכספי התמורה נותרו בידיהם הנאמנות של באי-כוח הצדדים עד להכרעת בית המשפט באופן חלוקת התמורה, מתוקף טענות הצדדים.

4

4. בית המשפט עומד בפני קשת רחבה של הכרעות. שני הצדדים לא חסכו בטענותיהם והניחו בפני בית המשפט היקף רחב של טיעונים וסימוכין. בית המשפט ידון להלן בתובענות ובטענות הצדדים כסדרן.

7

8

התביעה לאחריות הורית וחלוקת זמני שהות

5. הילדים בענייננו בני 15 וחצי (הבכור); 13 (האמצעית); ו-6 וחצי (בן הזקונים).

בסוגיה זו יש לדבר בשבחם של ההורים, והעובדה שלא הרבו לערב את בית המשפט בקשיים שעלו מטבע הדברים בחלוקת זמני השהות מעידה על כך. עוד בטרם עזב האב את בית הצדדים ב 00.0.17 הגיעו הצדדים לחלוקה מוסכמת לגבי השימוש בבית וזמני השהות עם הילדים. לאחר עזיבת האב את הבית השכילו הצדדים להגיע בכוחות עצמם ובאמצעות הליך גישור מחוץ לכותלי בית המשפט, לחלוקה מוסכמת של זמני השהות – **חלוקה שווה להלכה ולמעשה**.

15

6. הוסכם על ידי הצדדים שהילדים ישהו עם האב בימי א' ו- ד', ומידי סוף שבוע לסירוגין; וישהו עם האם בימי ב' ו- ג' ומידי סוף שבוע לסירוגין. בנוסף הוסכם שבימי ה' ישהו הילדים לסירוגין עם אחד ההורים, שאינו שווה עמם בסוף השבוע הקרוב.

19

7. תסקיר יחיד הוגש בעניינם של ההורים ביום 12.6.18 (להלן – "התסקיר"), ובמהלך בירור התובענה לא עלה צורך בהגשת תסקיר משלים או המלצות נוספות מצד העו"ס לס"ד. בתסקיר צוין ששני ההורים מעורבים בחיי הילדים, מיטיבים עמם ומעורבים בחייהם. **הומלץ לקבוע אחריות הורית שווה בין הצדדים ולקיים חלוקת זמני שהות במתכונת המוסכמת על הצדדים**. יחד עם זאת המליצה העו"ס לס"ד, על בסיס בקשת האם, לשנות את ימי השהות כך שהילדים ישהו עם האב בימים ב' ו- ד' (במקום בימים א' ו- ד'). הטעם המובא בתסקיר הוא טענת האם שבמתכונת המוסכמת הילדים שוהים עם האב 3 ימים רצופים במהלכם אינה פוגשת בהם.

27

8. האם טענה בתצהירה (סומן ת/1) שמאז ומעולם היא נשאה באופן בלעדי בעול גידול הילדים ולמעשה "שחררה" את האב מעול הטיפול בהם, וכך התקדם בעבודתו. היא אף נתנה לאב גיבוי מלא בכל נסיעות העבודה לחו"ל. לדבריה המעורבות אותה מגלה האב בגידול הילדים נולדה לצרכי משפט ומתוך רצון להפחית במזונות הילדים. לטענתה, במסמך המכונה "נקודות מרכזיות" מטעם האב, שהיווה לדבריה

31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלוגית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלוגית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלוגית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוגית נ' פלוני - דמי שימוש

1 הצעתו לפשרה, עומד האב על חלוקת אחריות הורית ביחס של 60/40 לטובתה, שאינה חלוקה שווה. עוד
2 הוסיפה שחלוקת זמני השהות הוכתבה על ידי האב ונכפתה עליה, ובמהלך הגישור בין הצדדים היא
3 התנגדה לה. לדבריה עוד האב אינו ממצה את ימי השהייה עם הילדים ונעזר בהוריו וזוגתו על מנת לשהות
4 עם הילדים ולקחת אותם ממוסדות החינוך. בענייננו אחריות הורית שווה "על הנייר", והיא מתנגדת לה.
5 היא שבה עוד על טענתה שיש לשנות את חלוקת זמני השהות כך שהילדים ישהו עם האב בימי ב' ו – ד'
6 מהטעמים שהעלתה בפני העו"ס לס"ד. לדבריה עוד, האב מודיע לה על ימי שהייה בחו"ל ומבקש להחליף
7 את ימי השהייה בהתאם לנוחותו.

8

9 האב כופר בכל המיוחס לו על ידי האם. לדבריו הוא מהווה גורם משמעותי בחיי הילדים, משקיע בהם
10 ממרצו וזמנו, מסיע לחוגים ומשתתף בתחרויות. הדברים משתקפים עוד לדבריו מהתסקיר. לטענתו
11 טענות האם כלפיו אינן נתמכות בראיות או עדויות. הוא מוסיף שהוא שותף מלא בגידול הילדים – עוזר
12 בהכנת שיעורי הבית, נמצא עמם בימי מחלה וחוג עמם בחגים. האב שב על טענתו שבפעמים בהן יצא
13 לנסיעות עבודה לחו"ל, הציע לאם להשלים את ימי השהייה שלא קיים, אך האם סרבה. בסיכומי הוסיף
14 האב שמאז חודש מרץ 2020 לא יצא את הארץ והוא ממלא תפקידו ההורי באופן מלא.

15

16

דיון והכרעה

17 **10. בנסיבות העניין השתכנע בית המשפט שיש לקבוע אחריות הורית משותפת כלפי הקטינים, ולקבל את**
18 **המלצת העו"ס לס"ד כמצוין בתסקיר בהקשר זה, ולא שוכנע מטענות האם שמטובתם של הילדים לקבוע**
19 **אחרת.**

20

21 **11. מבלי לקבוע מסמרות לגבי משקלו של אותו מסמך "נקודות מרכזיות" מאת האב, בית המשפט אינו סבור**
22 **שבעניינים של טובת הילדים, ומימוש הורותו של האב, יש להחזיק את האב באמירות וכוונות שגובשו**
23 **ונוסחו בסמוך ועל רקע הסכסוך בין הצדדים, והן בסמוך ועל רקע לעזיבת האב את בית המגורים. הטענה**
24 **שבעת ההיא האב ראה לכאורה לנגד עיניו מתכונת חלוקת זמני שהות שאינה שוויונית לגמרי, אינה שוללת**
25 **את רצונו לממש הורותו ואינה גורעת מטובתם של הילדים לשהות עם שני ההורים באופן שווה.**

26

27 **12. כמו כן, אמנם האב מצוי מתוקף תפקידו תדירות בחו"ל, אך אין מדובר בתקופות שהות חריגות באורכן**
28 **בחו"ל עד כדי הצורך לגרוע מהגדרת האחריות ההורית. אין לכחד שנסיעה לחו"ל או לחופשה בארץ של**
29 **מי מההורים דורשת הערכות מתאימה, ותיאום ושיתוף פעולה הנדרש מכל זוג הורים החולקים זמני**
30 **שהות עם ילדיהם. בענייננו, מחד גיסא האב ביקש להגיע להסכמה על ימי שהייה חלופיים עם הילדים**
31 **בעקבות נסיעתו לחו"ל, והאם אישרה את טענתו שהיא מיאנה להיעתר לרצונו (תמ' ב', ע' 61, ש' 13**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 ואילך). מאידך גיסא מתקשה האגם להשלים עם העובדה שהאב נעזר בהוריו, ויתכן שאף בזוגתו, לצורך
2 איסוף ו/או פיזור הילדים במוסדות החינוך.

3
4 13. יובהר שאין לשלול את עמדת האגם לפיה אין זה מטובתם של הילדים לשנות סדרי עולם וזמני שהות
5 קבועים, אך מן הטעם שהאב יצא לחו"ל. בית המשפט מוצא ממש בטענה זו:

6
7 ש : תאשר לי שכל פעם ש[הנתבע] נוסע לחו"ל הוא ביקש ממך להשלים ימים חסרים
8 ואת מסרבת?

9 ת : כש[הנתבע] נוסע לחו"ל הוא חושב שכולנו נעמוד לרשות רצונו [...] יש הסדרי ראייה
10 שהוא קבע בעצמו, שיעמוד בהם.

11 ש : הוא ביקש להשלים את הימים החסרים [...] יש מניעה מבחינתך?

12 ת : כן.

13 ש : כן. את לא מסכימה?

14 ת : לא, אני לא מוכנה לשנות לילדים את הסדר היום רק בגלל ש[הנתבע] נוסע או לא נוסע
15 לחו"ל (תמ' ב', ע' 61, ש' 13).

16
17 14. מנגד, יש ממש בטענות האב, וברצונו להשלים את שהחסיר והחסירו הילדים בעת היעדרותו. כשם שנאמר
18 ברישא לפרק זה, ולזכותם של הצדדים יאמר, שבית המשפט לא נדרש על ידי הצדדים להכריע במחלוקות
19 אלה במהלך בירור ההליכים. למרות קשיים טבעיים ומובנים במימוש חלוקת זמני השהות, הדברים לא
20 הצריכו התערבות שיפוטית או סיוע מעו"ס לס"ד. יתירה מכך, משלב סיום ההוכחות ועד לכתבת שורות
21 אלה, לא נדרש בית המשפט לסעדי ביניים הנוגעים לחלוקת זמני השהות. אחריות הורית שווה אינה
22 ערובה להעדר מחלוקות, שבוודאי תוספנה לעלות, ויחד עם זאת על הצדדים להגיע להסכמות ביניהם,
23 ללא התערבות שיפוטית או מתן הוראות מדוקדקות למקרה של נסיעת אחד ההורים לחו"ל – למשל.

24
25 15. בנוגע לרצונה של האגם בהחלפת ימי השהות המוסכמים, סבור בית המשפט שאין להיעתר לשינוי
26 המבוקש, ואין לקבל את המלצת העו"ס לס"ד בהקשר זה. ראש וראשון לנימוקים הוא חלוף הזמן מאז
27 עלות המחלוקות. החלוקה הנוכחית מתקיימת הלכה למעשה מאמצע שנת 2017. מתום שלב ההוכחות לא
28 התבקשה התערבות בית המשפט או העו"ס לס"ד בסוגיה, וכל שינוי בחלוקת זמני השהייה שיגרע
29 מיציבות החלוקה הנוהגת הוא בעל פוטנציאל נזק שיעלה על כל תועלת שמגולמת בו. מטענות האגם עלה
30 שקושי נוסף לכאורה בחלוקה הנוהגת היא קיום אימוני השייט של הבן [הבכור] בימי ב' ו- ג', ימים בהם
31 הילדים ברשות האגם והיא שנדרשת להסעת הילד לאימון. אף על פי כן, ספק אם כיום, הן עדיין בעלות
32 תוקף. בית המשפט שוכנע עוד שאין לייחס לאב ניסיון להתחמק מנטל ההסעות, ושגם בהקשר זה כל

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 תועלת שתצמח משינוי ימי השהות לא תעלה על הפגיעה האפשרית ביציבות ורצף החלוקה (ר' טענות
2 הדדיות במעמד הצדדים ביום 14.6.18, ע' 3, ש' 27 ואילך).

3
4 16. לבסוף, יש לדחות את טענת האם לפיה חלוקת ימי השהות נכפתה עליה. טענה זו לא הוכחה. לדברי האם,
5 האב "החליט בעצמו" על חלוקת ימי השהות, חלוקה שנכפתה עליה "בבריונות" לדבריה (שם). בית
6 המשפט לא מצא בנסיבות העניין סימנים ואותות לאמירה זו. הצדדים הגיעו להסכמה, במסגרת הליך
7 גישור, ונהגו להלכה ולמעשה לפי חלוקה זו. האם אישרה בחקירתה ששני הצדדים היו מיוצגים על ידי
8 באי-כוחם במהלך הגישור (תמ"א', ע' 40 ש' 3). טענה ל"כפיה" תקום רק לנוכח ראיות של ממש ועל רקע
9 נסיבות חריגות בהן יחסי הכוחות בין הצדדים - הפיזיים, הנפשיים או הכלכליים - בלתי מאוזנים באופן
10 מובהק. נסיבות אלה אינן מתקיימות בענייננו.

11
12 17. לסיכום, נקבע שהצדדים יחלקו אחריות הורית משותפת על הקטינים, ויוסיפו לקיים את חלוקת זמני
13 השהות המוסכמת.

תביעת הנתבע לפסיקת דמי שימוש

14
15
16 18. לטענת הנתבע התובעת עשתה שימוש בלעדי בבית המשותף מיום 8.1.18 ועד ליום 1.7.19 – המועד בו
17 פינתה את הבית לטובת הרוכשים. את עילתו העמיד על דיני המקרקעין, דיני עשיית עושר ולא במשפט
18 ועל עקרון תום הלב - עילות המבוססות בפסיקת בתי המשפט. לדבריו במהלך התקופה הרלוונטית נשא
19 בו זמנית בהוצאות הבאות: במחצית החזרי המשכנתה, בביטוח המשכנתה, והן בדמי המדור (600 ₪
20 לחודש) והחזקת המדור (800 ₪ לחודש) עבור [בן הזקונים], לטענתו בסך כולל של 3,500 ₪. בנוסף נשא
21 לדבריו בדמי שכירות עבור ביתו בשיעור 6,900 ₪.

22
23 19. על פי חוות דעת המומחה מטעם בית המשפט, דמי השימוש הראויים עבור הבית עומדים על סך 6,000 ₪
24 לחודש. לטענת הנתבע, דמי השכירות בהם נושא עבור ביתו (6,900 ₪), משקפים הלכה למעשה את דמי
25 השימוש הראויים, ויש לחייב את הנתבעת במחצית הסכום – 3,450 ₪ לחודש, וסה"כ 62,100 ₪ עבור כל
26 התקופה הנתבעת.

27
28 20. עוד לדבריו, עוצמת הקונפליקט בבית לא אפשרה את מגוריהם המשותפים של הצדדים בבית. מגורי
29 התובעת בבית גרמה לו נזק כלכלי הואיל ונשא במחצית החזרי המשכנתה לצד תשלום דמי מדור, ובנוסף
30 בדמי שכירות עבור ביתו. התובעת האריכה את השהות בבית ומנעה את פירוק השיתוף.
31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

21. **לטענת התובעת**, הנתבע הודיע במהלך הגישור שבכוונתו לעזוב את הבית, וכך עשה, לאחר שתכנן את עזיבתו מראש והעמיד את התובעת בפני עובדה מוגמרת. התובעת כופרת בהוצאות מדור הקטין אותן הנתבע מייחס לעצמו ולדבריה הסכומים בהם נשא מהווים "לעג לרש". לטענתה מעולם לא מנעה מהנתבע את השימוש בדירה, היא לא בקשה את עזיבתו או מנעה את חזרתו. עוד בכתב ההגנה ציינה שהבית פתוח בפניו, והנתבע מצדו לא עתר להתיר את חזרתו הביתה. עוד לדבריה היא לא מנעה או עיכבה את פירוק השיתוף בבית. אין לקבל עוד את טענת הנתבע לפיה הסכסוך בין הצדדים מנע את מגוריהם המשותפים, ומזכירה שטרם עזיבתו של הנתבע, הצדדים התגוררו בבית בחדרים נפרדים, חלקו את השימוש בבית וחלקו בו את זמני השהות – הכל כמצוין בתסקיר. התובעת מוסיפה שלפי תקנון הקיבוץ אפשר להשכיר את הבית בכפוף למילוי תנאים שלא מולאו, ואין תוקף לדרישת הנתבע לדמי שימוש. ברי לדבריה שהתביעה היא בבחינת תביעת קיזוז שהוגשה ממניעים פסולים.

11

12

דיון והכרעה

22. **לאחר שבית המשפט הפך בדברים, מצא שהנתבע לא עמד בנטל השכנוע לקיומה של עילה לחיוב התובעת בדמי שימוש.** זכותו של בעל זכויות במקרקעין לקבלת שכר ראוי עבור שימוש שעשה שותפו במקרקעין, נקובה בסעיף 33 לחוק המקרקעין, תשכ"ט – 1969 (להלן – "חוק המקרקעין").

16

23. **יישומה של הוראה זו על יחסים בין בני זוג המתגוררים במקרקעין משותפים נדונה בפסק הדין בעניין "זרקא" (ע"א 1492/90 זרקא נ' פארס, "נבו")** ופותחה בפסיקה שנולדה אחריו ובעקבותיו. הבחינה מתרכזת במניעת השימוש בנכס מהתובע, על ידי הנתבע. **שימוש בלעדי במקרקעין באופן המונע שימוש מן הזוג התובע, מקים כלפי השותף חובה לכאורה לשאת בדמי שימוש.** יחד עם זאת, ומאידך גיסא, היא ולא נמנע מהתובע השימוש במקרקעין, לא תקום עילה לחיוב בדמי שימוש. **במילים אחרות, לא די בעצם עזיבתו של אחד מבני הזוג את בית המגורים מרצונו, על מנת להפוך את הצד שנשאר להתגורר בבית המשותף לשוכר בעל-כורחו.**

24

24. לצד הלכת "זרקא" נשמעו בפסיקה קולות אחרים, עליהם עומד הנתבע, אשר ביקשו להגמיש את המשוואה שהונחה בהלכת "זרקא". לאמור, שכל מניעה כנה ואובייקטיבית של השימוש במקרקעין, בהתעלם מהשאלה מי יצר את המניעה, מזכה בפסיקת דמי שימוש (ר' ע"א 891/95 זידאני נ' אבו אחמד, פ"ד נג(4) 769). ויחד עם זאת, ההלכה היא כהלכת "זרקא" כאמור, **ויש לתת משקל לשאלה האם נמנע מן הנתבע השימוש בדירה, ולבחון נסיבות עזיבתו את הבית המשותף.**

30

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

25. לא עלה בידי הנתבע להוכיח מניעה כאמור, או לחילופין כורח או אילוץ לעזוב את הבית. יצוין עוד שהנתבע לא ניצל את חקירתה הנגדית של התובעת על מנת לעמתה עם גרסתה. אמנם אין לכחד שהחיים תחת אותה קורת גג בעיצומו של סכסוך בין בני הזוג, כרוכים באי-נוחות רבה, באווירה מתוחה ובפוטנציאל רב להחרפת הסכסוך, אך הנסיבות מתיישבות עם גרסתה של התובעת. התסקיר שופך בעניינו אור על נסיבות חיי הצדדים טרם עזיבת הנתבע את הבית. הצדדים חיו בחדרים נפרדים והגיעו להסכמה מבורכת על חלוקת השימוש בבית בזיקה לזמני השהות עם הקטינים. נזכיר שהנתבע עמד בתצהירו על העובדה שהחל מחודש אוקטובר 2016 הצדדים חיו בבית כזוג פרוד – "משמע: לינה בחדרים שונים, חלוקת זמן השהייה עם הילדים בתוך הבית כולל שבתות וזאת על מנת לצמצם את החיכוך" (ס' 23 לתצהירו). הנתבע לא עמד על מקרה חריג שהביא לצורך או לאילוץ קונקרטי להפרדת המגורים. הנתבע לא סתר עוד את גרסת התובעת לפיה קיבל החלטה עצמאית במהלך הליך הגישור או על רקע הגישור, לעזוב את הבית בקיבוץ ולשכור בית עבורו ועבור הילדים, ותכנן וקבע מבעוד מועד את מועד עזיבתו. אמנם אין לדחות את טענת הנתבע לפיה אין לראות בעזיבתו משום ויתור על תשלום דמי שימוש, אך אין בכך להקים עילה היכן שהנסיבות אינן מצביעות עליה.
26. יצוין עוד שהנתבע לא עזב את הבית בנסיבות בהן נדרש למגורים זמניים עד למציאת מקום מגורים ראוי, לאמור שתכנן את עזיבתו באופן הולם ואיתר בית חלופי מבעוד מועד. כמו כן, הנתבע לא הצביע עוד על נסיבות של דוחק או ממד של דחיפות שהיו כרוכים בעזיבתו. יש מקום לציין שהסכסוך בין הצדדים לא גלש למישורים כוחניים, כל שכן אלימים, ולא הוגשה בקשה מצד מי מהצדדים למתן צו הגנה מפני האחר או להרחקתו מהבית. עוד יצוין שבמהלך בירור ההליכים לא עתר הנתבע לסעד שעניינו שימוש בבית או מגורים בו – כך הואיל וכאמור עבר לבית המגורים השכור הנוכחי בו מתגורר – והיא הנותנת.
27. **בנסיבות אלה אפוא, ובעזיבתו המתוכננת של הנתבע, אין די בכדי להפוך את הנתבעת לשוכרת "בעל-כורחה".**
28. על אף שהנתבע לא הרחיב בדבר, לא נמצא שקמה עילה לחיוב בדמי שימוש או בשכר דירה ראוי מתוקף דיני עשיית עושר ולא במשפט, או מתוקף עקרון תום הלב. בית המשפט לא שוכנע מטענות הנתבע בהקשר זה. נבהיר שלא רק הנתבע, אלא גם התובעת נשאה במחצית החזר המשכנתה ועלות הביטוחים. כמו כן, תשלום מזונות קטינים על פי דין, לרבות דמי מדור, אינם עומדים כנגד תשלום דמי שימוש, שלא נועדו להוות גורם שמשפה על הוצאות עבור קטינים. מזונות הקטינים נאכלו ולכתחילה לא הגדילו את עושרה של התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 מכך, הנתבע נושא בדמי שכירות בשיעור 6,900 ₪ - שיעור גבוה באופן יחסי, שיש בו להעיד לכל היותר על
2 רמת החיים אותה רואה הנתבע כראויה לו ולקטינים, והן על חוסנו הכלכלי של הנתבע. לשון אחר, אין
3 בידי הנתבע "לגלגל" חסרון כיס זה על גבה של התובעת בדמות פסיקת דמי שימוש – בהעדר עילה אחרת.
4
- 5 **שלישית**, לא שוכנעתי מטענות הנתבע שלא פורטו דין, שפירוק השיתוף בבית המגורים סוכל או עוכב על
6 ידי התובעת. ביחס למקובל והמצוי במחוזותינו, ועל רקע הסכסוך הרחב בין הצדדים, לא השתכנע בית
7 המשפט שהיה חריג במשך הזמן שחלף למן פתיחת ההליכים ועד למכירת הבית לצדדים שלישיים, ומקל
8 וחומר שלא מצא כאמור אותות לסיכול או עיכוב מצד התובעת.
9
- 10 **נסיבות אלה בכללותן מחזקות את עמדת בית המשפט כי לא קמה בענייננו עילה לחיוב התובעת בדמי**
11 **שימוש. הנתבע לא שכנע את בית המשפט שנגרם לו עוול בעקבות רצונו והחלטתו האישית לעזוב את**
12 **הבית, ולא הוכיח שהתובעת התעשרה על גבו. אין לקבל את הטענה שחיובו במזונות ומדור הביאו לחסרון**
13 **כיס, המהווה התעשרות או עילה לשיפוי מתוקף עקרון תום הלב.**
14
- 15 **בית המשפט מוצא את דברי כבוד השופט סילמן קולעים לענייננו :**
16 **"כמו בתחומים רבים בעולם המשפט בכלל, ובעולם המשפחה בפרט, מתמצה הלכה זו בציווי**
17 **המקראי – 'צדק צדק תרדוף' (דברים ט"ז, כ'). בין אם מקור שיקול הדעת הינו חוק עשיית**
18 **עושר ולא במשפט, בין אם מקור שיקול הדעת הינו סמכותו הטבועה של ביהמ"ש, סופו של**
19 **יום, שיקולי צדק הם אשר יכתיבו את שאלת החיוב בשכר ראוי. כך, הגדרת 'מניעה' לעשות**
20 **שימוש בנכס, או הגדרת צד כזה או אחר כמונע שימוש בנכס, תביא לכדי ביטוי את תחושות**
21 **הצדק של היושב בדין' (תמ"ש (קריות) 5050/06 נ' ח' נ' א' ח', "נבר", 23.5.2010).**
22
- 23 **על בסיס כל הנקוב לעיל, בית המשפט דוחה את תביעת הנתבע לפסיקת דמי שימוש.**
24
- 25 **התביעה למזונות הקטינים**
26 **המזונות הזמניים**
- 27 **ביום 23.5.18 פסק בית המשפט את מזונותיהם הזמניים של הקטינים, שנפסקו מתוך "נקודת המוצא כי**
28 **אכן מתקיימת דה פקטו חלוקת זמני שהות שווה בין הצדדים" (ס' 3 להחלטה). בעת זו היה [בן הזקונים]**
29 **צעיר יותר ומתחת לגיל 6.**
30
- 31 **לגבי הכנסת הצדדים, נקבע כדלקמן :**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 "עיון בתלושי השכר של הצדדים מעלה כי המשיב השתכר בשנת 2017 - 46,150 ₪ ולאחר
2 ניכויי חובה – כ-29,000 ₪ לחודש. כאשר המשיב נהנה מהכנסות נוספות, 'שאינן קבועות',
3 בסך של 15,000 ₪ נוספים.

4 המבקשת משתכרת – 11,848 ₪ ברוטו לשנת 2016 ולאחר ניכויי חובה 10,884 ₪ ובשנת 2017
5 – ברוטו -12,182 ₪ ולאחר ניכויי חובה- 11,075 ₪.
6 מהנתונים עולה כי מדובר באב אמיד מאוד ובאם עם משכורת הנחשבת גבוהה. יחס
7 ההשתכרות הינו 3:1 לחובת האב".

8
9 .35 מן הראוי להביא עוד מהכרעת בית המשפט בדבר הכנסת הצדדים ושיעור המזונות:
10 "לענין צרכי הקטינים ולאור רמת החיים הנגזרת מההכנסות (40-50 א' ₪ לפחות להורים
11 יחדיו) קשה לומר כי נטענו בהפרזה. אם כי מדובר בהוצאות חודשיות.
12 לענין צרכי [בן הזקונים] - שהינו כבן 3 צרכיו עולים כדי 1,660 ₪. מסכום זה יש להפחית
13 25% בשל המשמורת המשותפת קרי- 1,245 ₪.
14 לענין שני הקטינים האחרים ועל מנת לשמור על רמת חיים שווה אצל שני ההורים הרי
15 שמתוך הצרכים המבוקשים (1,925 ₪ ו-1,983 ₪) באשר לצרכים בזמן שהייה אצל האם,
16 ובשל פערי השכר העצומים 3:1 האב ישלם עבור כל אחד מהקטינים האחרים סכום בסך 950
17 ₪ לילד לחודש".

18
19 .36 ראוי עוד להביא מלשון ההכרעה לענין הוצאות המדור ואחזקת המדור:
20 "באשר למדור והוצאותיו – המבקשת מתגוררת בדירת הצדדים עליה רובצת משכנתא
21 חודשית בסך 3,864 ₪. תשלומי המשכנתא מבטיחים את חלקו ההוני של המשיב במחצית
22 הסכום. האב חייב במלוא מדור הקטין יפתח ולכאורה אינו חייב במדור הקטינים האחרים
23 בשל נשיאתו במדורם בעת ששוהים עימו. לאחר ששקלתי את הדברים מלבד נשיאה בחלקו
24 ההוני (50%) ישלם האב 17% נוספים עבור חלקו של [בן הזקונים].
25 באשר להוצאות המדור – האב ישלם למבקשת עבור שלישי מהוצאות המדור בגין חלקו של [בן
26 הזקונים] כאשר כל צד יישא ביתר הוצאות המדור בזמן שהקטינים עימו".

27
28 .37 יוצא אם כן שהנתבע חויב במזונות זמניים עבור הילדים [הבכור והאמצעית] בשיעור 950 ₪ כל-אחד,
29 ובסך 1,245 ₪ עבור [בן הזקונים], ובסך הכל 3,185 ₪ לחודש. בנוסף, חויב הנתבע בשיעור 67% מתשלומי
30 החזר המשכנתא, או שיעור 33% אחוז מתשלומי שכר הדירה או המשכנתא (במידה והבית ימכר והתובעת
31 תרכוש או תשכור דירה). בנוסף חויב הנתבע בשליש מהוצאות אחזקת המדור עד לגובה של 800 ₪

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 (בהתאם לקבלות) עבור חלקו של [בן הזקונים]. בנוסף חויב הנתבע לשאת ב 2/3 מהוצאות החינוך
2 והבריאות החריגות, בעוד התובעת תישא ב 1/3 ההוצאות.

3

4 .38 נזכיר שמאז ההחלטה למזונות זמניים הצדדים מכרו את ביתם בקיבוץ. הנתבע מתגורר בבית שכור
5 והתובעת רכשה דירה ונטלה משכנתה.

6

7

לגופו של עניין - צרכי הקטינים

8 .39 נזכיר שנכון לעת זו, ענייננו בילדים בגילים 15 וחצי [הבכור]; 13 [האמצעית]; ו - 6 וחצי [בן הזקונים].

9 בתצהירה העמידה התובעת את צרכיו של הבן [הבכור] על סך 2,541 ₪; את צרכי [האמצעית] על סך 2,549

10 ₪; ואת צרכי [בן הזקונים] על סך 1,946 ₪. לטענת התובעת צרכים אלה כוללים בין היתר הוצאות עבור

11 בילויים (קניון, קולנוע, אתרי טבע, פסטיגל וכד') בשיעור 250 ₪ - 350 ₪ לכל ילד; כמו כן סך של 100 ₪

12 לכל ילד עבור [הבכור והאמצעית], להוצאות בגין ימי הולדת, מסיבות, פעילויות חברתיות וכד'; בנוסף,

13 סך של 200 ₪ לכל ילד עבור חופשה משפחתית אחת לשנה, לארבע נפשות. בהקשר זה טוענת התובעת

14 שמאז שנת 2016 הילדים לא יצאו לחופשה וידה אינה משגת מימון. עוד עמדה התובעת על הוצאות בסך

15 ממוצע של כ - 300 ₪ עבור כל ילד בגין הוצאות רכב (דלק, ביטוחים, אגרות וטיפול שנתלי). התובעת טוענת

16 שמנתה רק 60% משיעור ההוצאות האמורות, ושכפועל הן גבוהות יותר. עוד יצוין שחלק קטן מן

17 ההוצאות אותן מונה התובעת, הן בבחינת הוצאות בריאות חריגות, כגון תרופות וביטוח "כללית

18 מושלם". לטענת התובעת, אין די במזונות הזמניים כדי לספק לילדים את רמת החיים לה הורגלו,

19 ומציינת עוד ששני הילדים הגדולים [הבכור ואמצעית] מצויים בגיל ההתבגרות ושיעור הוצאותיהם גדל.

20

21 .40 לטענת הנתבע בסיכומיו, תביעת המזונות מופרזת, מנופחת ונטולת כל רסן. לדבריו עוד התובעת לא תמכה

22 בראיות את שיעור ההוצאות שהעמידה בתביעתה (ובתצהירה). עוד מוסיף הנתבע שהתובעת התעלמה

23 מהעובדה שהקטינים מצויים ברשותו מחצית מזמני השהות, ושהוא נושא באופן ישיר בהוצאותיהם

24 והוצאות מדורם.

25

26

דיון והכרעה

27 .41 לאחר עיון בטענות הצדדים ובסימוכין מטעמם, אין בידי בית המשפט לקבל את עמדת הנתבע בנוגע לצרכי

28 הילדים. יש להבדיל לשם הדיון בין היקף צרכי הקטינים, אותם נבקש לאמוד להלן, לבין שיעור חיובו של

29 הנתבע בצרכים אלה וחלוקתם בין ההורים. שיעור חיובו של הנתבע יקבע על בסיס כלל הנסיבות

30 והפרמטרים שנמנו בהלכת בית המשפט העליון בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלוני ("נבו", מיום 19.7.17, להלן

31 – "בע"מ 919/15").

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 **ראשית** יש לקבוע שבית המשפט שוכנע שרמת החיים ממנה נהנו הילדים טרם פרידת ההורים, היתה
2 **גבוהה מהממוצע**. מדפי החשבון שצרפו הצדדים עולה שטרם הפירוד, וטרם זכה הנתבע למינויו כמנכ"ל
3 החברה, הכנסתו של הנתבע מהחברה עמדה על סך של כ-20,000 ₪ נטו לבנק, וזאת בנוסף לשכרה של
4 התובעת. עוד אישר הנתבע בחקירתו שטרם מינויו למנכ"ל עסק בייעוץ בשכר, כשכיר (תמ"ב', ע' 43, ש'
5).(7
- 6
- 7 **רמת החיים של המשפחה התבטאה עוד בפעילויות והחוגים בהם השתתפו הילדים**, ובמיוחד הילד
8 [הבכור] שעוסק ומתחרה בספורט ימי (ר' פירוט החוגים והפעילות בסיכומי הנתבע, ס' 282). בית המשפט
9 מוצא שיש ברמת ההכנסה הנוכחית של ההורים על מנת לספק לילדים רמת חיים דומה גם כיום, ונוכח
10 הגידול בהכנסתו של הנתבע בעקבות מינויו למנכ"ל החברה – לא כל שכן.
- 11
- 12 **שנית**, גם לגופן של ההוצאות אותן מנתה התובעת, אלה פורטו באופן מדוקדק על ידי התובעת והסתכמו
13 בסכום, שגם אם עולה על סכום המינימום המוכר בפסיקה – ועל כך להלך - אין לראות בו פרי הפרזה או
14 ניסיון הטעיה של בית המשפט. מניין ההוצאות מתיישב עוד עם רמת החיים ממנה נהנו הקטינים בעבר.
15 בית המשפט לא מצא עוד שהיה בחקירה הנגדית של התובעת כדי לשלול את היקף ההוצאות עליו הצביעה
16 (מת"א', ע' 46 ואילך). כימות חודשי של הוצאות שוטפות אינו מדע מדויק ונשען על אומדנים ממוצעים.
17 לפיכך אין משקל רב לניסיון לעמת את התובעת עם סכומים "שנתיים" כביכול – כ-11,000 ₪ עבור ביגוד
18 לשלושה ילדים, למשל. חישוב שנתי של הוצאות שוטפות יניב לעולם סכום מרתיע שאפשר להציגו כבלתי
19 מתקבל על הדעת, על אף שבמישור השוטף ההוצאה אינה חריגה כנטען. אין משקל אף לניסיון לרדת
20 לפירוט סל הקניות עבור מוצרי פארם. הוצאות עבור ביגוד, פארם, בילוי ועוד, נתונות לתנודות רבות
21 שקשורות למין הילד, לגילו, לעונות השנה, לאורח החיים של הילדים והפעילויות המועדפות עליהם.
- 22
- 23 **נבהיר**, שאין בקביעה זו על מנת לקבל את היקף ההוצאות הנקוב על ידי התובעת ככזה ראה וקדש. כך
24 למשל סבור בית המשפט שאין לראות בחסכון עבור הילדים (200 ₪ בחודש לכל ילד) כחלק מצרכי
25 המזונות. ואף על פי כן וכאמור, אין לראות בהיקף ההוצאות עליהן עומדת התובעת משום גחמה או
26 הפרזה נטולת בסיס מצד התובעת.
- 27
- 28 **שלישית**, יש לציין ששיעור הצרכים ההכרחיים הדרושים לקטין זכה לתמורות בעת האחרונה, ורף
29 הצרכים המינימלי בהחלט עלה בהחלטות בתי המשפט. נזכיר את פסק הדין בעמ"ש (חי') 18-11-32385
30 א' ג' נ' ר' ג' (נבו, מיום 22.5.2019):

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלוגית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלוגית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלוגית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוגית נ' פלוני - דמי שימוש

1 "נזכיר כי כעקרון, המזונות הבסיסיים אינם דורשים הוכחה והם מצויים בידיעתו השיפוטית של
 2 בית המשפט. לאחר בחינה סבורני כי הסכום שנפסק - 1,600 ₪ אינו חורג מהמקובל. ראו למשל
 3 עמ"ש (חי') 17-10-41465 ש' נ' ש' [...] שם ציינו כי 'המזונות ההכרחיים של קטין ללא צרכים
 4 מיוחדים נעים על המנעד שבין 1,300 לבין 1,400 לפחות ולעיתים אף מעבר לכך... כאשר במסגרת
 5 זו לא נכללות הוצאות בריאות או חינוך, הוצאות עבור פעילות פנאי, בילויים לרבות נסיעות
 6 וטיולים, בהתאם לרמת החיים לה הורגלו הקטינים במהלך החיים המשותפים והוצאות מדור
 7 [...] למעלה מן הצורך נפנה לפסיקת בתי המשפט המחוזיים מהשנים האחרונות המצדדת
 8 בהעלות הרף שאינו דורש הוכחה לכדי 1,600 – 1,700 ₪. בכגון דא הפנה בית משפט קמא לעמ"ש
 9 (ת"א) 16-01-46291 פלוגית נ' פלוני [...] עמ"ש (ת"א) 17-11-32172 ע.ש (קטינה) נ' נ.ש [...] –
 10 עמדת כב' השופטת שבח לפיה הסך של 1,400 ₪ הנוהג מזה שנים קפא על שמריו למרות העלייה
 11 ביוקר המחיה והגידול בשכר הממוצע במשק, ועל כן הגיעה העת להעלות את הרף המינימלי
 12 שאינו דרוש הוכחה לכדי סך של 1,600 עד 1,700 ₪".

14 פסק הדין אוימץ בעמ"ש (חי') 18-10-26409 מ' ש' נ' ק' ש' ("נבו, מיום 25.7.2019), שם הוסיף בית
 15 המשפט וקבע: "נשוב ונזכיר: לבית המשפט הסמכות לפסוק מזונות ולקבוע את גובה צרכיהם של
 16 הקטינים, על דרך האומדנה ומבלי להיזקק להוכחה מדויקת של הצרכים, זאת בהתבסס על ניסיון חייו
 17 וידיעתו השיפוטית [...]" (שם, ס' 41).

19 בבוא בית המשפט לקבוע את צרכי הקטינים, יתן דעתו לכך שמחד גיסא [הבכור והאמצעית] (בגילים 15.5
 20 ו – 13 בהתאמה) מצויים בגיל ההתבגרות וחובת המזונות כלפי [הבכור] תסתיים בעוד כשנתיים וחצי.
 21 החובה כלפי [האמצעית] תסתיים כשנתיים וחצי לאחר מכן. מאידך גיסא, עם סיום חובת המזונות עבור
 22 [הבכור והאמצעית], יהיה [בן הזקונים] (בן 6.5) על סף גיל ההתבגרות. מטעם זה, ובהעדר ראיה אחרת,
 23 בית המשפט מוצא לנכון להעמיד שיעור צרכים זהה עבור כל הילדים, למרות פערי הגילים. על בסיס כל
 24 האמור לעיל, בית המשפט מעמיד את צרכי כל אחד מהילדים, על דרך האומדנא, על סך 2,000 ₪ מידי
 25 חודש, וסה"כ 6,000 ₪ לא כולל הוצאות המדור והוצאות חריגות.

הוצאות המדור – טענות הנתבע לפטור מתשלום דמי מדור

28 לאחר מכירת הבית בקיבוץ רכשה התובעת דירה ב[...] ועברה להתגורר בה. לשם כך נטלה משכנתה
 29 בשיעור 500,000 ₪ ונושאת בהחזר חודשי בסך 3,450 ₪. בהתאם להחלטת בית המשפט מיום 22.9.19,
 30 נושא הנתבע בשיעור 33% מהחזר המשכנתה כמדורם של הקטינים, בסך 1,138 ₪, והתובעת נושאת בפועל
 31 בהחזר בסך 2,312 ₪. בסיכומים מוסיפה התובעת ששיעור החזר החודשי נמוך משיעור שכ"ד המקובל

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 באזור, ונמוך בודאי מדמי השכירות בהם נושא הנתבע. את הוצאות אחזקת המדור, לרבות עלות עוזרת
2 בית וביטוחי הבית, העמידה התובעת ע"ס 2,461 ₪.
- 3
- 4 לטענת הנתבע אין לחייבו בתשלום דמי מדור כלל. הוא מבסס עמדה זו על מספר טענות. לדבריו, הוא
5 נושא בהוצאות מדור גבוהות יותר לאין שיעור עבור שהות הילדים ברשותו. את הוצאות המדור ואחזקת
6 המדור בהן נושא הנתבע עבור מגוריו ומגורי הילדים, **העמיד על סך כ 10,600 ₪, מתוכם סך של 6,900**
7 **₪ עבור שכר דירה**; לטענתו עוד התובעת נטלה משכנתה בהחזר חודשי בשיעור כ 3,500 ₪ הפרוסה על
8 פני 12 שנים בלבד, והיתה יכולה להנות מהחזר חודשי נמוך הרבה יותר בפריסת החזר ההלוואה על פני
9 שנים רבות יותר; כמו כן, במישור המשפטי, ההלכה בבע"מ 919/15 מורה שבמתכונת של "משמורת
10 משותפת", כל הורה יישא בהוצאות המדור.
- 11
- 12 **ראשית**, יש לתת את הדעת לשיעור שכר הדירה בו נושא הנתבע. **מדובר בשיעור גבוה באופן חריג**, יחסית
13 לטענות הנתבע עצמו בדבר חסרון כיס והיקף הכנסתו, יחסית לבית הקודם ששכר לאחר שעזב את הבית
14 המשותף, והן יחסית לרמת חיי הצדדים עד לפרידתם. אין חולק עוד שטרם עבר להתגורר בביתו הנוכחי,
15 שכר בית מגורים אחר עבור שכר דירה **בשיעור נמוך בהרבה (4,300 ₪)**. מכללא יש ללמוד שהנתבע סבור
16 שמדובר בשכר דירה בשיעור סביר התואם את יכולותיו הכלכליות. בהעמיד שיעור שכר הדירה בו נושא
17 הנתבע לעומת שיעור החזר המשכנתה בו נושאת התובעת, כ 3,500 ₪, ובהינתן שעסקין בשיעור כפול
18 מזה של התובעת, הנתבע אינו יכול להיבנות מגובה שכר הדירה בו הוא נושא כעילה לפטור מחובת נשיאה
19 בדמי מדור.
- 20
- 21 הנתבע עצמאי לבחירותיו ורשאי בודאי להועיד למגוריו ומגורי הילדים כל סכום בו יבחר. הנתבע חופשי
22 עוד לבחור להתגורר בבית רחב ידיים באזור מגורים לבחירתו ואין בכך רבב. יחד עם זאת בית המשפט
23 אינו מקבל את טענתו לזיקה בין היקף שכר הדירה בו הוא נושא לבין חובתו או העדר-חובתו לשאת במדור
24 הקטינים. בחקירתו הנגדית טען הנתבע שבחירתו בבית המגורים נועדה להטיב עם הילדים, בסביבת
25 המגורים המוכרת להם בקיבוץ:
- 26 ש : [...] **טענת והתלוננת על כך שיש לך הוצאות מאוד גבוהות וקושי עם המזונות ושהמזונות**
27 **שנפסקו גם בפסיקה של ההחלטה למזונות זמניים וכו' גבוהים וקשה לך וכו' ויש לך הרבה**
28 **הוצאות. תגידי, בכמה שכרת בית?**
- 29 ת : **6,900.**
- 30 ש : **6,900 [...] והבית הקודם כמה היה? כמה שכרת?**
- 31 ת : **4,300.**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 ש : אוקי. אז תסביר לי רגע, איך אדם שסובל מחיסרון כיס ושכל כך מתקשה וכו' מרשה
2 לעצמו להגדיל את הוצאת השכירות שלו בכמעט 2,500 שקלים לחודש?
3 ת : שאתם הצגתם בתצהיר ובכל הדיונים ובכל המשא ומתן שנתיים אחורה למה נכון לגור
4 לילדים לגור בקיבוץ עם [התובעת] ושאני אשא בכל ההוצאות מדור יחסית לקיבוץ בגלל
5 שזה מרכז היום שלהם ומרכז החיים שלהם, אז אני רוצה לעשות את המקסימום עבור
6 הילדים ולשים אותם במרכז החיים שלהם בקיבוץ [...]. זה הסיבה.
7 ש : יש רצון ויש יכולת. איך אתה עומד בזה ב-7,000 שקל שכירות בחודש? זה לא קל, זה
8 הרבה.
9 ת : לוקח את הבטן פנימה, מתכווץ (תמ"ב', ע' 54, ש' 1 ואילך).
10
11 53. דברים אלה אינם מקדמים את טענות הנתבע, שכן לא ברור מדוע לשיטתו של הנתבע מגורים ב"מרכז
12 החיים" של הילדים לדבריו, מחייב שכירת בית בעלות המדוברת. ניכרת עוד ההתרסה שיש בתשובת
13 הנתבע, לאמור כי פעל כביכול לפי דרישות התובעת במשא ומתן, להותיר את הילדים "במרכז החיים"
14 שלהם. עוד עולה מתשובות הנתבע ששיעור שכר הדירה תואם את יכולותיו הכלכליות, ולכל היותר נדרש
15 "להתכווץ". טענה זו סותרת את טענותיו של הנתבע לרף הוצאות גבוה במיוחד, והוא לא הצביע על
16 אורחות חיים בהן נאלץ "להתכווץ" לדבריו. אך חשוב מכך, דומה שהתכלית לשכירת ביתו הנוכחי
17 טמונה בזירה אחרת:
18 ש : [...] ציינת שעברת לדירה בקיבוץ 6,900 ₪ לטובת הילדים שלך וכדי להיות קרוב אליהם
19 וכו'. עם מי אתה גר בדירה הזו?
20 ת : עם נ'.
21 ש : עם מי?
22 ת : עם נ'.
23 ש : מי זאת נ'?
24 ת : אחת שאני מנסה להיות בן זוג שלה.
25 ש : אתה מנסה? היא גרה איתך כבר?
26 ת : היא גרה חלקית.
27 ש : והבנות שלה גם גרות איתכם? זה נכון?
28 ת : חלק מהזמן.
29 ש : מה זה חלק מהזמן? כל הזמן שהן שוהות עם אמא שלהן הם איתכם, לא?
30 ת : כן (תמ"ב', ע' 55, ש' 5 ואילך).
31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלוגית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלוגית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלוגית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוגית נ' פלוני - דמי שימוש

54. יוצא אפוא שהנתבע בחר לשכור בית רחב ממדים לא רק עבורו ועבור הילדים, כי אם עבור בת זוגו ובנותיה. כאמור, אין בכך רבב והנתבע יכול לחתור לזוגיות ומגורים משותפים. אך נובע מהדבר שאין לפטור אותו מתשלום דמי מדור, או להחסיר דמי מדור מהילדים, על בסיס הוצאות המדור ואחזקת המדור בהן בחר הנתבע, ללא כל אילוץ, כשלנגד עיניו הוא רואה, גם, מגורים משותפים עם בת זוגו ובנותיה. **הנתבע נושא בשיעור שכר דירה בשיעור כפול משיעור ההחזר החודשי בו נושאת התובעת, ממנו ילדיו נהנים – אך לא רק הם, כי אם גם בת זוגו של הנתבע ובנותיה.**
55. **שנית**, יש לדחות את טענת הנתבע בנוגע לשיעור ההחזר החודשי בו נושאת התובעת. בית המשפט מקבל את טענת הנתבעת, שבמידה והיתה שוכרת דירה, היתה נושאת בשכר דירה, לכל הפחות בשיעור דומה לשיעור החזר המשכנתה – כ 3,500 ₪ מידי חודש. כך בשים לב לשיעור שכר דירה סביר עבור דירה בה נדרשים להתגורר שלושה קטינים, באזור מגורי הצדדים, וכן בזיקה לרמת החיים המוכרת להם, והן בזיקה לרמת החיים ממנה נהנים הילדים ברשות הנתבע.
56. עוד סבור בית המשפט, על רקע בחירתו של הנתבע לשכור בית עבור שכ"ד בשיעור כ 7,000 ₪, שהנתבע אינו יכול להבנות מבחירתה של התובעת ליטול משכנתה בתנאים הרצויים לה, ולפי ראות עיניה. התובעת חופשית לקבל החלטות כלכליות משמעותיות בחייה, כשם שהנתבע רואה עצמו חופשי לקבל החלטות כלכליות משמעותיות, שעל חלקן עמדנו לעיל בהרחבה.
57. למעלה מן הצורך, בית המשפט לא מצא קושי בהסבריה של התובעת לבחירתה, לסיים את השבת ההלוואה תוך 12 שנים, ולהקטין את הסכום המלא לסילוק ההלוואה (תמ"א, ע' 41, ש' 34). כאמור לעיל, בית המשפט אף אינו מוצא חריג בשיעור ההחזר החודשי בו נושאת התובעת, כ – 3,500 ₪.
58. יש לדחות אפוא את טענות הנתבע לפיה פטור הוא על פי דין מחובת נשיאה בדמי מדור מן הטעמים שהעלה לעיל. באותה נשימה בית המשפט אינו מקבל את טענת הנתבע לפיה עולה מההלכה בבע"מ 919/15 שאב פטור מתשלום דמי מדור במתכונת של "משמורת משותפת". ההלכה בבע"מ 919/15 בהחלט קשרה באופן ישיר ואמיץ בין חלוקת זמני השהות וקיומה של "משמורת משותפת", לבין שיעור דמי המדור בו יישא אב, ואף העמידה את הבסיס המשפטי לכאורה לטענה הקונקרטיית לאי-תשלום דמי מדור מצד אב בנסיבות המתאימות. מנגד, ההלכה לא העמידה כלל נוקשה המעניק פטור מתשלום דמי מדור כל אימת שבעניינו "משמורת משותפת", והנתבע לא הניח בסיס משפטי לטענה זו. החידוש שבהלכה בבע"מ 919/15 הוא שדמי המדור, כמו דמי המזונות, יקבעו על בסיס שלל נסיבות העניין, ובכלל אלה גם הכנסות הצדדים, חלוקת זמני השהות וכל נסיבה אחרת אותה מוצא בית המשפט כרלוונטית. הנתבע, אינו פטור

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

מתשלום דמי מדור לפי כל דין, ולהלן ידון בית המשפט בשאלה האם בנסיבות העניין יש לחייב את הנתבע לשאת ברכיב דמי מדור עבור הקטינים ומהו היקפו.

הכנסות הצדדים – חוסנם הכלכלי

59. **טענות התובעת** - התובעת ציינה בתצהירה (סומן ת/1) שבשנים הראשונות לנישואין עבדה כמורה לחינוך מיוחד במספר בתי ספר (שלא כעובדת משרד החינוך) ובמתן שיעורים פרטיים (כשכירה). החל מחודש 9/2009 עובדת כמורה במשרד החינוך במשרה קבועה. במהלך 2016 עבדה עוד כמדריכת מורים, למשך שנה ושבה להוראה במהלך שנת 2017. את הכנסתה הממוצעת העמידה התובעת על סך 13,184 ₪ ברוטו; 12,053 ₪ לאחר ניכויי חובה; ו - 10,713 ₪ נטו לבנק. לדבריה, היא אינה נהנית משלל תנאים נלווים להם זוכה הנתבע מתוקף תפקידו.

60. בעבר עסקה התובעת באופן עצמאי במתן שיעורי עזר והוראה מתקנת (להלן – "**העסק**"). לטענתה העסק אינו פעיל מאז החלה לעבוד במשרד החינוך ב 9/2009. במהלך שנת 2009 עבדה בעסק 3 רבעונים, ובשנת 2010 כלל לא. בשנת 2015, לאחר שהעסק לא פעל 5 שנים, היא והנתבע החליטו ביחד לסגור אותו באופן רשמי, והטעם לסגירתו היה חוסר כדאיות כלכלית. התובעת הציגה אישור לכך שחדלה לעבוד כעצמאית בחודש 5/2015 ובמהלך 2016 סגרה את העסק.

61. התובעת הוסיפה בסיכומיה שלא ניתן לנהל עסק להוראה מתקנת לצד עבודתה במשרה מלאה במשרד החינוך, עליה יש בקרה ופיקוח. כך בניגוד לעבר, אז לא עבדה במסגרת פורמלית. כיום נדרשת לעמוד במשימות גם לאחר שעות הלימודים (במסלול "אופק חדש"). ממילא לדבריה הכנסתה החודשית הממוצעת מאותו עסק היתה כ - 1,168 ₪ בלבד. לדבריה היא ממצה את האפשרויות למקסום שכרה ולקחת על עצמה תפקידים מניבים – לימוד במסלול חינוך מיוחד, מילוי מקום, פעילות כמרכזת, וכן שעות נוספות במסגרת "אופק חדש".

62. התובעת כופרת בטענות הנתבע לגבי שיעור השתכרותו, ולטענתה הנתבע מסתיר מסמכים רלוונטיים. **הנתבע יש לזכור הוא מנכ"ל חברת הזנק**. הוא מונה לתפקידו מיד ובסמוך לתחילת ההליכים ועד אותה עת שימש סמנכ"ל החברה. לדבריה, הנתבע משתכר כמנכ"ל 50,000 ₪ ברוטו, לרבות הטבות ותנאים לרוב, וכן זכאי לבונוס/מענק שנתי, ועוד למניות ואופציות. במהלך החיים המשותפים נשתל הזרע שהבשיל למינוי הנתבע למנכ"ל לאחר כשנה ממועד הקרע. בסיכומיה התובעת חישה את הבונוסים כשווי ערך להכנסה בשיעור 42,458 ₪ לחודש. לדבריה עוד שיעור השתכרות הנתבע ופער ההשתכרות בין

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 הצדדים עתיד לגדול, שכן כמנכ"ל החברה, שכרו מעודכן בשיעור 10% לשנה - לטענתה. יש לקבוע
2 לשיטתה של התובעת שפער ההכנסות בין הצדדים הוא 80/20.

3

4 **טענות הנתבע** – לטענתו שכרו עומד על סך 23,000 ₪ נטו. בתצהירו ובסיכומיו טוען הנתבע שהתובעת
5 **"בעלת כושר השתכרות אדיר"**. לדבריו היא בעלת תואר ראשון בחינוך, הקימה עסק "מצליח", שימשה
6 מדריכת מורים ולימדה שיעורי עזר. בנוסף השתתפה בקורסים, למשל הנחיית הורים במכון [...],
7 קינסיוולוגיה ואבחון. לדבריו ההכנסות מהעסק עמדו ע"ס כ – 3,000 ₪ בחודש. לטענתו התובעת יכולה
8 להכניס "בנקל" סך של 20,000 ₪ נטו מידי חודש, ולדבריו בוחרת שלא לממש את יכולותיה, לצרכי
9 משפט. כך לומד הנתבע מתשובותיה של התובעת בחקירתה הנגדית. לדבריו עוד התובעת זכתה להערכה
10 רבה ממנהליה על השגייה. כמו כן, נסתרה לדבריו טענת התובעת לפיה העסק אינו פעיל.

11

12

הכנסת הצדדים - דיון והכרעה

13

הכנסות הנתבע

14 **64.** לאורכו של ההליך החזיק הנתבע בטענה ששיעור השתכרותו 23,000 ₪ נטו לחודש בלבד. זו עמדתו אף
15 בסיכומיו. טענה זו אינה מקובלת, ודינה להידחות ממספר טעמים.

16

17 **65.** לשם הבהרת התמונה, בית המשפט טרח והעמיד להלן את פירוט שכרו החודשי של הנתבע לאורך שנת
18 2019, על בסיס תלושי השכר שצירף:

19

חודש	ברוטו	ניכויי חובה	נטו	ברוטו פחות ניכויי חובה
1/19	50,425	22,512	24,400	27,913
2/19	50,428	22,507	24,423	27,921
3/19	50,428	22,484	24,491	27,944
4/19	150,428	72,427	47,533	78,001
5/19	55,802	22,752	26,252	33,050
6/19	55,430	25,372	26,275	30,058
7/19	55,428	26,806	23,932	28,622
8/19	58,075	28,133	25,253	29,942
9/19	290,401	144,517	141,119	145,884

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

28,592	23,842	26,838	55,430	10/19
28,548	23,819	26,843	55,427	11/19
28,548	23,819	26,845	55,429	12/19

- 1
- 2 **ראשית**, ניתן את הדעת לכך שבמהלך שנת 2019 זכה הנתבע לעליה בשיעור 5,000 ₪ בשכר הברוטו, ואת
- 3 חישוב השכר הממוצע יש לערוך לפי שיעור השכר לאחר ההעלאה האמורה, החל מחודש 5/2019.
- 4
- 5 **שנית**, עיון בתלושי השכר שצירף הנתבע מלמד שבמהלך שנת 2019 זכה הנתבע לשני בונוסים מהחברה,
- 6 בהיקף משמעותי, מהם התעלם הנתבע בהקשר לגובה השתכרותו. הנתבע לא העמיד בסיס לגישה זו, בעוד
- 7 בונוסים מהווים חלק בלתי נפרד מהיקף שכרו של הנתבע (ר' **תמ"ש (קריית) 13-05-4375 פלונית נ'**
- 8 **פלוני**, "נבו", מיום 27.5.14; **תמ"ש (ת"א) 15-04-53988 א.כ.נ' י.ב.**, "נבו", מיום 21.7.16; **תלה"מ (פ"ת)**
- 9 **50999-07-17 א' נ' ב'**, "נבו", מיום 12.2.18; **תמ"ש (חי') 15-10-45466 ג.פ.נ' ע.ו.**, "נבו", מיום 5.8.18;
- 10 ר' גם **עמ"ש (מרכז) 20-09-51056 מ.א. נ' י.מ.**, "נבו", מיום 23.3.21).
- 11
- 12 **68.** בחקירתו אישר הנתבע שלפי הסכם ההעסקה בינו לבין החברה, הוא זכאי – בהתאם לביצועיו וביצועי
- 13 החברה – לבונוסים מהחברה: "[...] **הסכם העסקה והוא מציין בפירוט שיש מעבר ל-55** [שכר ברוטו,
- 14 א"מ] **עוד עד 3 משכורות בונוס בהתאם לביצוע החברה מחולק ב-3 פרמטרים** [...] (תמ"ב, ע' 44, ש'
- 15 **13). מדובר בבנוס בשיעור 100,000 ₪ (ברוטו) (ר' תלוש שכר חודש 4/2019). בית המשפט שוכנע מטענות**
- 16 **הנתבע ומהוראות הסכם ההעסקה בינו לבין החברה (שם), שהבונוס המדובר אכן כפוף לביצועי הנתבע**
- 17 **וביצועי החברה בהתאם ליעדים שהציבה כתנאי לקבלת הבונוס. יחד עם זאת, בית המשפט לא השתכנע**
- 18 **שיש בכך להביא להתעלמות מהבונוסים הצפויים לשם חישוב השתכרות הנתבע – למצער הבונוסים להם**
- 19 **זכאי הנתבע לפי הסכם ההעסקה (בניגוד לבונוס לו זכה על רקע מכירת החברה, עליו נעמוד בהמשך פסק**
- 20 **הדין). הנתבע לא הציג כל אינדיקציה לכך שביצעו או ביצעו החברה תלויים על בלימה ולא שכנע את**
- 21 **בית המשפט שיש לפקפק מראש בקבלת בונוסים בעתיד. הנתבע אישר בחקירתו שקיבל בונוסים בעבר,**
- 22 **בטרם מונה למנכ"ל, עוד בשנת 2017, עבור שנת 2016 (תמ"ב, ע' 19, ש' 2).**
- 23
- 24 **69.** יתירה מכך, בהתאם ל"נספח עדכון לתנאי העסקה" מיום 24.6.18, שנחתם בין הנתבע ובין החברה, לאחר
- 25 מינוי הנתבע למנכ"ל, טענות הנתבע בנוגע לתנאי קבלת הבונוס השנתי – אינן מדויקות. אכן, קבלת
- 26 הבונוס בגובה שלוש משכורות, תלויה בעמידת החברה ביעדים שהציבה החברה באותה שנה. יחד עם
- 27 זאת, גם אם החברה תעמוד ב – 80% מהיעד ומעלה, יזכה הנתבע ל – 80% (ומעלה) מהבונוס. יתירה
- 28 מכך, אם ביצועי החברה יעלו על היעד, הבונוס יגדל בהתאם עד לשיעור של 120%.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 ויתירה אף מכך, במהלך שנת 2019 זכה הנתבע כאמור לבונוס משמעותי בסך 234,000 ₪ (ברוטו) (ר' 2 תלוש שכר לחודש 9/2019). למענק זה זכה הנתבע בעקבות מכירת החברה (תמ"ב', ע' 47, ש' 32). כספי 3 הבונוס להם זכה הנתבע, ויש להניח שיוסיף לזכות בהם מתוקף הסכם ההעסקה, מהווים רכיב משמעותי 4 בשיעור השתכרות הנתבע ולא נמצא בסיס לגישת הנתבע, לנקוט בהתעלמות מקיומם.
- 5
- 6 **שלישית**, הרכיב הרלוונטי לשם חישוב הכנסת הצדדים אינו רכיב ה"נטו" לתשלום, כי אם תוצאת 7 הפחתת ניכויי החובה מכלל התשלומים לעובד (עיין בבע"מ 3432/09 פלוני נ' פלונית, "נבו", מיום 8 23.6.09). לפי רכיב זה, שכרו הממוצע של הנתבע במהלך שנת 2019, בחודשים בהם לא זכה לבונוס, עמד 9 על סך ממוצע של 28,500 ₪ - 30,000 ₪ (ברוטו בהפחתת ניכויי חובה) מידי חודש. במהלך שנת 2019 זכה 10 הנתבע לשני בונוסים שונים, ואלה מעמידים את שכרו הממוצע של הנתבע (ברוטו בהפחתת ניכויי חובה 11 כאמור) על-סך כ 42,000 ₪ מידי חודש. חישוב דומה בהתייחס לבונוס בגין הביצועים בלבד, יעמיד את 12 השכר הממוצע על כ 33,000 ₪. הנתבע לא העמיד נימוקים לאופן בו בחר לחשב את היקף הכנסתו, על פי 13 תשלומי נטו וללא מתן משקל לבונוסים להם זוכה.
- 14
- 15 **רביעית**, שיעור ההשתכרות לשם פסיקת מזונות אינו מוגבל רק לזירה המספרית ולהיקף ההשתכרות 16 הנקוב בסימוכין, כי אם גם לפוטנציאל ההשתכרות ולחוסן הכלכלי של בעל דין הנובע מנסיבות רלוונטיות 17 נוספות, ואף במבט לעתיד. הנתבע הוא מנכ"ל חברת הזנק ועושה חיל בתפקידו. ביחס לתובעת, שהיא 18 מורה בישראל, עתידו המקצועי של הנתבע טוב יותר בחובו פוטנציאל רחב לעליית היקף השכר והטבות 19 כלכליות רבות המקובלות בתחום (מניות, אופציות וכד'), ויש לשער שבהמשך מסלולו המקצועי של 20 הנתבע טמונות הזדמנויות מניבות ביותר שערך כלכלי רב בצדן. מנגד, התובעת עובדת כמורה, ואין חולק 21 שלא ניתן לייחס לה את אותו היקף הזדמנויות שיעמוד לרשות הנתבע. יש לתת את הדעת עוד לעובדה 22 שהנתבע זוכה מהחברה למימון הוצאות שוות כסף, כגון רכב וטלפון, להן התובעת אינה זוכה (למעט 23 החזר צנוע עבור שימוש בטלפון במסגרת "אופק חדש").
- 24
- 25 **הכנסות התובעת**
- 26 התובעת עובדת כמורה במשרד החינוך במתכונת "אופק חדש". כחלק מתנאי העסקתה זוכה לדמי הבראה 27 ודמי ביגוד. מעיון בתלושי השכר שצרפה התובעת (מחודש 10/18 ועד 10/19) עולה ששכרה הממוצע בערכי 28 שכר ברוטו בהפחתת ניכויי חובה, עומד על שיעור 11,653 ₪ מידי חודש.
- 29
- 30 הנתבע מחזיק בטענה שהתובעת היא "בעלת כושר השתכרות אדיר". חלק ניכר ממאמציו בהליך דן כמו 31 גם חלק הארי של חקירתה הנגדית של התובעת, הוקדשו לטענה זו. לטענת הנתבע התובעת יכולה להכניס

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 **"בנקל" סך של 20,000 ₪ נטו מידי חודש, אך נמנעת מכך בכוונת מכוון ולצרכי משפט. בית המשפט לא**
2 **מצא כל בסיס רעיוני או מציאותי לטענות אלה, ודין כולן להדחות.**

3
4 75. בעבר, ובטרם החלה עבודתה במשרד החינוך, עבדה התובעת כמורה בבית ספר לחינוך מיוחד בשוק
5 הפרטי, משעה 08:00 ועד 14:00 (ר' תמ-א', ע' 2, 4, ש' 1 ואילך). החל משנת 2009 היא מועסקת כמורה
6 באמצעות משרד החינוך וכיום עובדת במתכונת "אופק חדש" משעה 08:00 ועד 15:30 במשרה מלאה
7 (תמ-א', ע' 5, ש' 1 ואילך) למעט יום אחד בשבוע שעובדת עד 14:20. בימי ו' התובעת אינה עובדת. בשים
8 לב לדברים, לכתחילה מתקשה בית המשפט למצוא בנסיבות אלה ביסוס לטענות הנתבע בהקשר זה.
9 יתירה מכך, התובעת מועסקת במשרת מורה מלאה ועליה לעמוד במחויבויות גם לאחר תום יום
10 הלימודים. כך בחקירתה:

11
12 **"ברגע שנכנסים למשרד החינוך כל אופי העבודה משתנה, המטלות הן אחרות, המחויבות שלך**
13 **להכין את הדברים, מערכי שיעור, תוכניות לימוד, צריך לעדכן אותם כל הזמן, קשר עם הורים,**
14 **קשר עם המורים, מחייבים אותך לעשות השתלמויות של 60 שעות בשנה לפחות, ישיבות צוות,**
15 **ישיבות ציונים, ישיבות פדגוגיות" (תמ-א', ע' 5, ש' 34).**

16
17 76. יש לדחות עוד את טענת הנתבע לפיה אין הבדל בין היקף עבודתה של התובעת לפני שנת 2009 ובטרם
18 העסקתה על ידי משרד החינוך, לבין היקף עבודתה הנוכחית, והדברים פורטו באריכות על ידי התובעת
19 לעיל (שם) ובהמשך (תמ-א', ע' 10, ש' 1 ואילך). כמו כן יש לדחות את טענת הנתבע לפיה התובעת אינה
20 פונה להדרכת מורים כשם שעשתה בעבר, ובכך מפסידה הכנסה, בכונת מכוון כביכול. התובעת הסבירה
21 באריכות שפנתה להדרכה על בסיס מינוי לשנה, בתומה פוטרה מן המשרה כמקובל. מינויה לא חודש ואין
22 צפי שיחודש, וכך או כך לא זוכים לקביעות עבור שעות הדרכה (תמ-א', ע' 11, ש' 9). בהמשך ציינה
23 התובעת ש"עבודה בהדרכה במשרד החינוך היא עבודה שלא יכולה להיות קבועה, שעות התקן
24 שמוקצות להדרכה כל שנה סל השעות הולך ומצטמצם. או שיש או שאין, ואם יש נותנים את זה לאנשים
25 שהוותק שלהם הרבה יותר גדול משלי" (תמ-א', ע' 13, ש' 6).

26
27 77. חלק אחר מטענות הנתבע התייחסו לקורסים בהם השתתפה התובעת במהלך השנים. הנתבע מונה
28 בתצהירו ובסיכומיו את השגייה של התובעת במהלך החיים המשותפים – עבדה כמחנכת; למדה להסמכה
29 כמאבחנת דיסקטית; שימשה מדריכת מורים; זכתה לקביעות כמורה במשרד החינוך; למדה הנחיית
30 הורים במכון [...]; והקימה בעבר עסק למתן שיעורים בהוראה מתקנת. לא נעלם מעיני בית המשפט,
31 שרשימת ההישגים שמונה הנתבע שומטת את הקרקע תחת טענות הנתבע, המייחסות לתובעת עצלנות
32 במשך החיים המשותפים ובכלל. הדבר לא נעלם עוד מעיניו של הנתבע, ולפיכך בחר בקו טיעון לפיו

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 התובעת "בחרה שלא" לממש את הפוטנציאל שלה ובחרה "להקטין עצמה", ובכך להקטין מקורות
2 הכנסתה, ובחרה במודע "לשבת על הגדר" לדבריו.
3
- 4 .78 בית המשפט לא מצא כל בסיס לטענות אלה, בשים לב להיקף משרתה של התובעת והעובדה שאף היא,
5 לצד הנתבע, מטופלת ב-3 ילדים. בית המשפט לא שוכנע שרק פסע עומד בין התובעת לבין הסמכתה
6 כ"מנחת הורים" או מאבחנת דידקטית", וברצותה יכולה להגדיל הכנסתה תוך עיסוק במקצועות אלה.
7 מקובלים דברי התובעת לפיהם "למדתי הרבה תחומים שקשורים בחינוך המיוחד והיו לי ככלי עזר
8 אדירים לאורך השנים ועדיין הם כלי עזר אדירים לאורך השנים, הם לא מקצוע בפני עצמו" (תמ-א', ע'
9 14, ש' 11). מקובלת עוד טענת התובעת לפיה לא השלימה לימודיה במכון [...] על רקע פרידת הצדדים
10 והליכי הגירושין (שם, ע' 15, ש' 20).
11
- 12 .79 יצוין שבמהלך חקירתה (הארוכה) בהקשר זה השיבה התובעת לא אחת בצנינות מופגנת לשאלות ב"כ
13 הנתבע, לאמור ש"אולי בשבתות שהילדים לא איתי אני אלך לעבוד בארומה? לא יודעת, אולי" (תמ-א',
14 ע' 12, ש' 39). ובמקום אחר השיבה ש"אולי ננסה למקסם את זה שוב ואל תיתנו לי את הילדים בכלל?
15 שיגדל אותם כל הזמן ואני רק אלך לעבוד. אולי אז פערי ההכנסות יצטמצמו" (שם, ע' 22, ש' 12; ור' גם
16 ע' 26, ש' 11; ע' 31, ש' 27). אין לקבל את טענות הנתבע בסיכומיו לפיהן יש בתשובות אלה משום "אישור"
17 מצד התובעת על שאינה מממשת את הפוטנציאל התעסוקתי שלה.
18
- 19 .80 בכל הנוגע לעסק, יש לדחות את טענות הנתבע לפיהן העסק פעיל. כמו כן, ועל רקע האמור לעיל ותיאור
20 משרתה הנוכחית של התובעת, הנתבע לא הוכיח שהתובעת עוסקת בהוראה פרטית לצד עבודתה. יש
21 לזכור בהקשר זה, שבמסגרת העסק התובעת העניקה שיעורים בהוראה מתקנת. השיעורים ניתנו בבית
22 התלמיד (תמ-א', ע' 7, ש' 14). לשון אחר, מדובר היה בעיסוק אקטיבי, התובעת נדרשה לניידות בין בתי
23 התלמידים. אין המדובר בניהול פסיבי של עסק.
24
- 25 .81 במישור הקונקרטי הנתבע לא הוכיח שהעסק עודנו פעיל או שמניב רווחים בשיעור של כ 3,000 ₪ בחודש.
26 יתירה מכך, טענות אלה עולות כנגד מסמכים בכתב. התובעת צרפה לתצהירה אישור מיועץ המס שליווה
27 את העסק, ממנו עולה ששנת 2009 היתה השנה המצליחה ביותר של העסק, שהניב הכנסה שנתית (ברוטו)
28 בשיעור כ 33,000 ₪. באופן התואם את טענות התובעת, בשנת 2010, לאחר שהחלה עבודתה כמורה
29 במשרד החינוך, העסק הניב הכנסה שנתית חייבת בשיעור כ 5,600 ₪. עולה עוד שבשנים 2011-2013
30 העסק לא הניב הכנסה. בשנת 2014 הניב הכנסה שנתית בשיעור 4,550 ₪, ובשנת 2015, הניב 1,600 ₪
31 לשנה. בנוסף הציגה התובעת אישור רשויות המס לסגירת העסק ביום 31.12.16.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

82. הסימוכין מלמדים אפוא שהחל משנת 2010 העסק הלכה למעשה אינו פועל ואינו מניב רווחים של ממש, 1
אם בכלל. מבלי שהדברים הובהרו עד תום, במהלך הנישואין ובשנים 2014-2015 שימש העסק כפי הנראה 2
כפלטפורמה לקבלת תקבולים (לאחר שלא פעל במשך 3 שנים), אך כשם שפורט לעיל מדובר בהכנסות 3
חייבות בשיעור מינורי, שאינן מלמדות על עשיית רווח כלשהו. כמו כן, דומה שהנתבע אינו מבחין 4
בטענותיו בין הפסקת פעילות העסק, לבין סגירת העסק, קרי, סגירת תיק הניכויים אצל רשויות המס. 5
לענייננו מועד סגירת תיק הניכויים אינה מעלה או מורידה, כי אם השאלה האם העסק היה, ועודנו, פעיל 6
והניב הכנסה ורווחים. **כאמור לעיל, משנת 2010 ואילך, התשובה לכך שלילית.** 7

8
83. התובעת אישרה שבשנת 2014 ניסתה לפעול באמצעות העסק, אך הניסיון התמצה בפעילות מינורית בלבד 9
(תמ"א', ע' 19, ש' 6 ואילך). בית המשפט אף אינו מוצא קושי בטענות התובעת לפיהן לא היתה מניעה 10
להותיר את תיק הניכויים פתוח, או חובה לסגור אותו כל עוד הצדדים לא החליטו מה יעלה בגורל העסק. 11
לדבריה: **"לא היתה שום חבות לסגור את העסק הזה ברמה הפורמלית, לא היתה שום חבות לזה ולכן 12**
זה לקח זמן עד שהבאנו את כל הדברים, אחרי ש[בן הזקונים] נולד עם כל הכבוד ברשותך, סליחה, לקח 13
לי זמן לאסוף את הדברים" (שם, ע' 20, ש' 19). 14

15
84. הסימוכין מלמדים אפוא שהעסק נסגר בחודש 12/2016, לאחר שלא הניב רווחים, או הכנסות של ממש, 16
הלכה למעשה משנת 2010 ואילך. יובהר שהדברים עולים ממסמכי התובעת, מבלי להידרש לפנות 17
למסמכים שצירפה הנתבעת לסיכומיה המלמדים על גניזת תיק הניכויים בשנת 2017. הנתבע לא הוכיח 18
שהעסק עודנו פעיל או שהתובעת מניבה הכנסה או רווחים ממתן שיעורים פרטיים – באמצעות או שלא 19
באמצעות העסק. 20

התוצאה

85. בית המשפט יעמוד בתמצית על שהכריע עד כה. צרכי הקטינים הועמדו על שיעור 2,000 ₪ לכל ילד, לא 23
כולל דמי המדור וההוצאות החריגות; בית המשפט דחה את טענות הנתבע לפיה אינו חב בנסיבות העניין 24
בהשתתפות במדור הקטינים; נקבע שהכנסת הנתבעת עומדת על שיעור של כ - 11,650 ₪ בחודש (בערכי 25
ברוטו בניכוי ניכויי חובה), תוך דחיית טענות הנתבע בהקשר זה; שיעור הכנסת הנתבע נהנה מתנודות 26
כלפי מעלה תודות לבונוסים מהם נהנה הנתבע אודתם עמדנו לעיל. ללא רכיב הבונוסים שכרו הממוצע 27
הוא כ - 28,500 ₪ - 30,000 ₪ (ברוטו בהפחתת ניכויי חובה) מידי חודש. בצירוף הבונוסים להם זכה 28
הנתב בשנת 2019 עולה שכרו הממוצע לשיעור כ - 42,000 ₪ מידי חודש. בצירוף הבונוס בגין הביצועים 29
בלבד, שכרו הממוצע של הנתבע עומד על כ - 33,000 ₪. נקבע עוד שאין לצאת מנקודת הנחה שהנתבע 30
לא יזכה לבונוסים, אלא מתוך ההנחה שהנתבע יוסיף וייהנה מבונוסים ומענקים שונים גם בעתיד. 31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 לצד נתונים אלה, לשם פסיקת המזונות, נקודת המוצא היא שהקטינים מחלקים זמנם בין ההורים באופן
2 שווה, ושכל אחד מהם נושא בהוצאות עבור הקטינים - הוצאות תלויות ושאינן תלויות שהות.
3
- 4 מכלול הנתונים האמורים – הכנסות הצדדים וחלוקת זמני השהות – יכול להניב תוצאות מספריות שונות.
5 אך עד כמה שהנתונים יכולים להוות בסיס נאמן לחוסנם הכלכלי של הצדדים ולנטל הכלכלי הטמון
6 בשהיית הילדים עם כל אחד מהצדדים, הנתונים המספריים אינם חזות הכל, ואינם יכולים לשמש מסד
7 בלעדי לקביעת נטל המזונות. במהלך הדיונים עמד בית המשפט על שלל הסוגיות הרלוונטיות שרצו
8 לפתחם של הצדדים בזמן אמת – חלוקת זמני השהות וטובת הקטינים, צרכי הקטינים ועיקר עיסוקם.
9 במסגרת הדיונים עלה בידי בית המשפט להתרשם מן הצדדים באופן בלתי אמצעי, מרצונותיהם והדגשים
10 שעלו מהם ומהיחס שהפגין כל אחד מהם כלפי סוגיות אלה. בית המשפט מוצא את אמירותיו של בית
11 המשפט המחוזי בבאר שבע כקולעות וממצות את הגישה הראויה לבחינת שיעור מזונות קטינים:
12
13 **"לצד זאת, סבורה אני כי יש להיזהר מפני עריכת תחשיבים מתמטיים מדויקים שמתבססים על**
14 **האחוז המדויק של זמני השהות ועל ההכנסות הפנויות במדויק. על הקושי המעשי והעיוני**
15 **בתחשיב מתמטי מדויק ר' פסק דינה של השופטת י' שבח בבע"מ 17-11-32172 ש. נ' ש. [...] ר'**
16 **גם עמ"ש (חי') 18-04-20634 פלוני נ' פלונית [...]**
17 **"החיים, מטבעם, אינם מתנהלים על פי תכנון מדויק אותו ניתן לחזות מראש חודשים ושנים**
18 **קדימה. מטבע הדברים, מתחייבת לעיתים גמישות בזמני השהות, מתוך התחשבות בתכניות**
19 **ובאילוצים של בני המשפחה. גם היכולת הכלכלית המדויקת של ההורים מושפעת מגורמים**
20 **שונים, לא כולם צפויים. צרכי הקטינים גם הם לא ניתנים לניבוי מדויק, והם נתונים להשפעות**
21 **ושינויים לפי צרכי השעה. בנוסף, שהיית קטין בבית האב אחוז מסוים מהלילות אינה מפחיתה,**
22 **בהכרח, את הוצאות האם בשיעור זהה, וההיפך. אף יש יסוד לסברה כי הוצאות קטין המחלק**
23 **זמנו בין שני בתים גבוהות מההוצאות של קטין שיש לו בית עיקרי אחד.**
24 **"נוסחה המשכללת את ההכנסות הפנויות, חלוקת זמני השהות וצרכי הקטינים היא כלי עבודה**
25 **שימושי לקביעת סכום המזונות, אך יש להתייחס אליה בערבון מוגבל, בשל חוסר היכולת לחשב**
26 **במדויק - ובמיוחד חוסר היכולת לנבא במדויק - את הערכים המוצבים בנוסחה. לצד הנוסחה,**
27 **על בית המשפט להעריך את מכלול הנסיבות, ולקבוע את המזונות גם על סמך התרשמות כללית**
28 **מהצדדים. כך למשל, על בית המשפט להעריך מי מההורים עתיד לשאת בהוצאות שאינן תלויות**
29 **שהות. בסופו של יום, פסיקת מזונות אינה מדע מדויק, היא נגזרת מתוך נתונים, הערכות**
30 **ואומדנות, על יסוד מלוא התמונה הנפרשת בפני הערכאה המבררת" (עמ"ש (ב"ש) - 10-30516**
31 **18 י.ר. נ' ש.ר., "נבר" מיום 2.6.19; ס' 41 לפסק הדין).**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 על בסיס האמור לעיל, בית המשפט מעמיד את פער ההכנסות בין הצדדים, לצורך פסיקת דמי המזונות, .88
- 2 על יחס 1-3 עד 1-4 לטובתו של הנתבע. על בסיס האמור לעיל, בית המשפט אינו מוצא צורך לנקוב בממצא
- 3 מדויק בהקשר זה, אך לצד זאת סבור שהפער הריאלי בין הכנסות הצדדים נוטה ליחס 1-4 כאמור, וכך
- 4 בשים לב למעמדו המקצועי של הנתבע, בכלל וביחס לתובעת לא כל שכן, ולעיתו המקצועי של הנתבע.
- 5 כשם שפורט לעיל, יש לצפות לכך שהנתבע יוסיף ויטפס במעמדו הכלכלי ויוסיף ליהנות משכר והטבות
- 6 כלכליות משמעותיים בעתיד. **בתוך כך, יש להעניק משקל לעובדה שהקטינים שוהים עם הנתבע מחצית**
- 7 **מזמנם, ושהנתבע נושא באופן ישיר בהוצאותיהם.**
- 8
- 9 **בהינתן שצרכי הקטינים הועמדו על סך של 2,000 ₪ לכל הקטין, ובהינתן החלטת בית המשפט לפסוק** .89
- 10 **שיעור מזונות זהה לכל אחד מהקטינים, ולאחר שקילת כל הנתונים המנויים לעיל, שיעור הכנסות**
- 11 **הצדדים, פערי ההכנסה במובנם הרחב וחלוקת זמני השעות, בית המשפט קובע שהנתבע יישא במזונות**
- 12 **בשיעור 1,200 ₪ לכל ילד, וסה"כ 3,600 ₪ עד הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 18 ו/או סיום התיכון**
- 13 **וכמפורט בסיפא לפסק הדין.**
- 14
- 15 **דמי המדור ואחזקתו – על בסיס הנתונים האמורים, ובהינתן שהתובעת נושאת בהחזר משכנתה בשיעור** .90
- 16 **כ 3,500 ₪, קובע בית המשפט שהנתבע יישא ב – 10% עבור כל קטין וסה"כ ב – 30% מהסכום האמור,**
- 17 **שהם 1,050 ₪. הנתבע יישא בדמי המדור עבור כל קטין עד הגיעו לגיל 18 וכמפורט בסיפא לפסק הדין.**
- 18
- 19 **בנסיבות העניין מוצא בית המשפט שעל כל אחד מהצדדים להוסיף ולשאת בהוצאות אחזקת המדור** .91
- 20 **עבור ביתו.**
- 21
- 22 **לסיכום, הנתבע ישלם לידי התובעת עבור מזונות הקטינים, סך של 1,200 ₪ לכל ילד ועבור מדורם סך** .92
- 23 **של 350 ₪ לכל ילד, וסה"כ 1,550 ₪ לכל ילד עבור מזונות ומדור. סה"כ ישלם הנתבע לידי התובעת סך**
- 24 **של 4,650 ₪ עבור מזונות ומדור הילדים.**
- 25
- 26 **בנסיבות העניין בית המשפט אינו מוצא צידוק לפסיקת סכום המזונות הקבועים באופן רטרואקטיבי** .93
- 27 **בהינתן ההחלטה למזונות זמניים שעמדה בתוקפה עד כה. לפיכך יחול החיוב במזונות לפי פסק הדין**
- 28 **החל מחודש 11/2021.**
- 29
- 30 **שיעור מזונות הקטינים עולה על שיעור המזונות הזמניים. בהקשר זה נטעים שהמזונות הזמניים נפסקו** .94
- 31 **על בסיס שיעור השתכרות אותו ייחס בית המשפט לנתבע, והתברר לימים כגבוה יותר. בית המשפט**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 מצא אז את פער ההכנסות בין הצדדים ביחס 3:1. בית המשפט ביסס לעיל את הקביעה שפערי
2 ההשתכרות בין הצדדים גבוהים יותר, וביחס 4:1 בקירוב.

3
4 95. בנוסף, ועל בסיס כל הנקוב לעיל, בית המשפט קובע שהנתבע ימשיך לשאת בשיעור של 67% מהוצאות
5 החינוך החריגות, אותן מצא בית המשפט משמעותיות כאמור. לגבי הוצאות הבריאות החריגות, בית
6 המשפט לא מצא שאורח חיי הילדים כרוך בהוצאות בריאות שעולות על המקובל, ולפיכך יישאו הצדדים
7 בהוצאות הבריאות החריגות בחלקים שווים.

התביעה הרכושית

הסכם הממון בין הצדדים

8
9
10
11 96. בסמוך לנישואיהם חתמו הצדדים על הסכם ממון (ביום 00.0.2003) שאושר בפניי בית משפט זה ביום
12 9.6.2003 (להלן – "ההסכם"). ההסכם קצר ואינו חוטא בפירוט, וחלקו המהותי נושא עמוד אחד. להלן
13 נביא מהוראותיו העיקריות:

14
15 א. בסעיף 2 להסכם, הצדדים מסכימים שחוק יחסי ממון יחול על יחסיהם "בכפוף לשינויים
16 שהוסכמו בהסכם זה".

17
18 ב. בסעיף 3 הצדדים מסכימים שהזכות לאיזון משאבים מתוקף החוק "תוקנה לכל אחד מהצדדים"
19 במקרים הקבועים בחוק, ו/או בתום 60 ימים ממועד הגשת תביעת גירושין על ידי אחד הצדדים.

20
21 ג. בסעיף 4 להסכם, הסעיף העיקרי לו, נקבו הצדדים כדלקמן:

22
23 "הצדדים מצהירים בזאת כי נכסיהם טרם הנישואין נאמדים בסכומים כדלקמן:

24 נכסיו וכספיו של [הנתבע] נאמדים בסכום כולל של \$ 89,000 (שמונים ותשעה אלף דולר ארה"ב).

25 סכום זה כולל את שווי דירת המגורים הרשומה ע"ש [הנתבע] ברח' [...] בחיפה, בניכוי יתרת
26 המשכנתא על הדירה נכון ליום עריכת ההסכם.

27 נכסיה וכספיה של [התובעת] נאמדים בסל כולל של \$ 23,000 (עשרים ושלושה אלף דולר
28 ארה"ב).

29 הצדדים מסכימים בזאת כי במידה ויתגרשו יהוו סכומים אלה אינדיקציה לחלוקת הרכוש
30 ביניהם" [הדגשה אינה במקור, א"מ].

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 הצדדים חלוקים אפוא בפרשנות ההסכם. נשאלת השאלה האם כטענת הנתבע, הוראות ההסכם מלמדות
2 על הסכמה לפיה במקרה של גירושין, איזון המשאבים, או "חלוקת הרכוש" כלשון ההסכם, תעשה על פי
3 היחס לכאורה בין נכסי הצדדים, כפי שמנויים בהסכם?
4
5 **טענות הצדדים**
- 6 **97. לטענת הנתבע**, הצדדים הסכימו באופן קונקרטי שהיחס בין נכסי הצדדים יהווה "אינדיקציה לחלוקה"
7 במקרה של פרידה, כך שכל אחד מהצדדים זכאי לחלקו ביחס להון העצמי שהיה לו בעבר. לטענתו עוד,
8 גם את תמורת הבית המשותף של הצדדים יש לחלק לפי היחס הנובע מהוראות הסכם הממון. הנתבע שב
9 ומציע בסיכומיו, לשם הפשרה, לחלק את תמורת המכר בין הצדדים, לאחר הפחתת סכומים ששולמו
10 להשבת המשכנתא, ביחס של 4:1 לטובת הנתבע.
11
- 12 **99. התובעת כופרת בפרשנות זו.** לגבי שווי הנכסים הנקוב בהסכם, התובעת טוענת שימים לאחר הנישואין
13 הפקידה סך של 92,300 ₪ לחשבון הנתבע שהפך משותף (וסך נוסף של 5,400 ₪ עם סגירת חשבונה
14 האישית). כמו כן, כחודשיים לאחר נישואי הצדדים, בחודש 8/2003, עשו הצדדים שימוש ב 80,000 ₪
15 מהכספים שהפקידה, לשם פירעון חלק מהמשכנתה שרצתה על דירתו של הנתבע בחיפה. להבדיל, הערך
16 של חלקו של הנתבע הוא "וירטואלי", והנתבע לא הפקיד כסף חי לחשבון. כמו כן, ובהתאם להערכת
17 שמאי ביטוח, ערך דירתו של הנתבע עלה על הנקוב בהסכם. בנוסף, הנתבע פדה קה"ש בסך 96,000 ₪,
18 וקרן זו היוותה חלק מנכסיו לפי ההסכם. אלא שכספי הפדיון לא שימשו לפירעון המשכנתה.
19
- 20 **100. לדבריה עוד**, במסמך "נקודות מרכזיות" מטעם הנתבע, אחז הנתבע בפרשנות שלה להסכם, לאמור –
21 שבמקרה של פרידה כל אחד מהצדדים מקבל לידיו את הסכום הקצוב שהפקיד כמצוין בהסכם, ויתר
22 הנכסים והזכויות יחולקו בין הצדדים בחלקים שווים, הואיל והצטברו במהלך החיים המשותפים.
23 המושג "אינדיקציה" מלמד על כוונה ששווי הנכסים שהביא עמו כל אחד מהצדדים יהווה אינדיקציה
24 לעתיד, ולא היחס בין הסכומים.
25
- 26 **101. ביחס לבית המשותף וחלוקת תמורת המכר**, טוענת התובעת שהיה והצדדים הסכימו על יחס חלוקה
27 שישמר גם במקרה של גירושין, היה על הצדדים, ולמצער על הנתבע, להקפיד גם ביחס השקעות דומה,
28 ולא כך היה. כמו כן נשאה התובעת במחצית החזר המשכנתה במשך 7 שנים עד למכירת הבית של הנתבע
29 בחיפה.
30
31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 **הסכם ממון - דיון והכרעה**
- 2 102. נקדים ונציין שאין בפניי בית המשפט תובענה לביטול ההסכם, ולפיכך עומד ההסכם בתוקפו כפסק דין
- 3 לכל דבר ועניין. הנתבע טוען שיש לאכוף את הוראות ההסכם, על פי הפרשנות שהוא מעניק לו, ולחלק
- 4 את תמורת מכר הבית המשותף בהתאם ליחס לכאורה שעולה מיחס ההשקעות לפי ההסכם, ולשם
- 5 הפשרה, ביחס 1:4 לזכותו.
- 6
- 7 103. לאחר שבית המשפט הפך בדבר ובחן את כלל הנסיבות שאופפות את הסכסוך בין הצדדים ואת חייהם
- 8 המשותפים, נמצא לנכון לדחות את טענות הנתבע ולקבוע שאין לאכוף את הוראות ההסכם על חלוקת
- 9 תמורת מכר הבית.
- 10
- 11 104. סעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 (להלן – "חוק החוזים"), מורה בזו הלשון:
- 12 חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החוזה ומנסיבות העניין,
- 13 ואולם אם אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם
- 14 ללשונו.
- 15
- 16 **בחינת לשון ההסכם :**
- 17 105. לשון ההסכם לוקה בחסר, ודומה שהצדדים בחרו בניסוח שמקשה עד מאוד לאתר את אומד דעתם,
- 18 והכוונה היא למונח "אינדיקציה". אמנם המונח אינה זר לעשייה המשפטית, אך אינו הולם לתיאור
- 19 הסכמה המעוגנת בהסכם – מבלי שנלווה אליה פירוט נוסף. בסעיף 4 להסכם צוין כזכור ש"סכומים אלה
- 20 אינדיקציה לחלוקת הרכוש ביניהם". אין בידי בית המשפט לקבל את הפרשנות אותה מבקש הנתבע
- 21 להעניק להוראה זו, קרי, ש"אינדיקציה" פירושה: "יחס". אינדיקציה היא בבחינת סימן, אות או רמז
- 22 שמלמדים בדיעבד על המהות שבמחלוקת. מטבעה של אינדיקציה בעולם המשפט הוא שבית המשפט
- 23 יתור אחריה בדיעבד, ידון במשקלה, ויראה בה חיזוק או החלשה של טענה פלונית או סוגיה הדורשת
- 24 הכרעה. אין מקום לשימוש במונח זה על מנת לתאר הסכמה מן הטעם הפשוט שמונח זה חסר המסוימות
- 25 הנדרשת בכדי ללמד על הסכמה. הלכה למעשה, המונח "אינדיקציה" מתאר את הכוונה ההפוכה
- 26 מהסכמה ברורה, ומעיד על עצמו שאינו אלא סימן או רמז לעתיד בזיקה לסוגיה שאין לגביה כל הסכמה
- 27 מפורשת.
- 28
- 29 106. גם השימוש בלשון "סכומים אלה" (יהו אינדיקציה) אינו מתיישב עם פרשנות הנתבע, מבלי שנעשה
- 30 שימוש במושגים נוספים כגון "היחס" או ה"הפרש" או "הפער" בין הסכומים.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

107. חולשה נוספת לפרשנות המועדפת על ידי הנתבע, עולה נוכח חוסר הבהירות וחוסר הודאות לגבי האופן בו אמדו הצדדים את שווי נכסיהם.

ניזכר ברישא לסעיף 4 להסכם: "הצדדים מצהירים בזאת כי נכסיהם טרם הנישואין נאמדים בסכומים כדלקמן:

נכסיו וכספיו של [הנתבע] נאמדים בסכום כולל של \$ 89,000 (שמונים ותשעה אלף דולר ארה"ב). סכום זה כולל את שווי דירת המגורים הרשומה ע"ש [הנתבע] ברח' [...] בחיפה, בניכוי יתרת המשכנתא על הדירה נכון ליום עריכת ההסכם".

108. עם בירור התובענה התברר שיש ממש בטענת התובעת לפיה אותו שיעור שווי של נכסי הנתבע, \$ 89,000, אינו משקף רק את "שווי דירת המגורים הרשומה ע"ש [הנתבע] ברח' [...] בחיפה, בניכוי יתרת המשכנתא על הדירה נכון ליום עריכת ההסכם" כאמור בהסכם. נמצא עוד ממש בטענת התובעת לפיה בעוד היא השקיעה כסף "חיי" והעבירה לחשבון הנתבע, שהפך לחשבון משותף, סך של כ- 92,000 ש"ח, ה"חלק" של הנתבע בשיתוף נכסיו מלפני הנישואין היה "וירטואלי" כלשונה. יוצא אם כן שאין הלימה בין פירוט נכסיו של הנתבע בהסכם, לבין פירוט הנכסים שהיווה, לשיטתו, את הונו טרם הנישואין. תשובותיו של הנתבע לבית המשפט במהלך חקירתו הנגדית מהוות דוגמא מייצגת לאמור:

כב' הש' מירז: אני רוצה רק שאלה אחת שתבהיר, ה-89 אלף כוללים את שווי הדירה ומה עוד?

הנתבע: כוללים את שווי הדירה, הרכוש בתוך הדירה וסכומים שידעתי,

כב' הש' מירז: הרכוש בתוך הדירה לא כתוב אבל בסדר. כן.

הנתבע: כתבתי נכסים ושווי נכסים, לא פירטתי את הכל.

כב' הש' מירז: לא, כתבת נכסיו וכספיו, אני שואלת,

הנתבע: לרבות הדירה.

כב' הש' מירז: הבנתי שווי הדירה בניכוי המשכנתא ומה עוד?

הנתבע: הרכוש בתוך הדירה וסכומים שידעתי שיופקדו אחרי הנישואים לתוך החשבון.

כב' הש' מירז: איזה סכום?

הנתבע: קרן השתלמות, עוד כמה,

כב' הש' מירז: איזה סכום? מה הסכום?

הנתבע: 96 אלף שקל והיה עוד כמה סכומים קטנים שאני לא זוכר אותם כרגע [...]

כב' הש' מירז: והסכומים של ה-23 אלף דולר של הגברת זה כסף שנכנס לחשבון המשותף?

הנתבע: זה כסף שהועבר לחשבון המשותף.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 כב' הש' מירז : כן.

2 הנתבע : ככסף.

3 כב' הש' מירז : זאת אומרת להבדיל מה-89 שהם לא הועברו אלא רק חלק מהם [הדגשות

4 אינן במקור, א"מ] (תמ"ב, ע' 40, ש' 37).

5

6 109. במילים אחרות, גם אם היה בית המשפט מאמץ את פרשנות הנתבע, לאמור ש"אינדיקציה" פירושה

7 "יחס", קיים ספק גדול לגבי היחס האמור, שנובע מן הספק וחוסר הודאות שבאופן מניין נכסיו של הנתבע

8 הנקוב בהסכם, שהיה ללא ספק חסר.

9

10 110. ועוד, להלן נעמוד על העובדה שהנתבע עומד על יחס החלוקה לפי ההסכם כביכול, רק לגבי חלוקת

11 תמורת מכר הבית, ולא לגבי הזכויות האחרות. יש בעמדה זו להחליש את טענות הנתבע לגבי הפרשנות

12 הרצויה להסכם. בטרם נעמוד על הדברים, יש לציין שגם במהלך החקירה הנגדית של הצדדים, בית

13 המשפט התקשה להתרשם שהנתבע עומד מאחורי הפרשנות בה אוהז. התובעת עמדה בחקירתה על

14 גרסתה לפיה כוונת הצדדים היתה, ששווי נכסיו של כל צד לפי ההסכם יהיו אינדיקציה לסכום שיושב

15 לידיו במקרה של פירוד, ולא היתה כוונה לשמור על "יחס" הנקוב בהסכם לכאורה לאורך הנישואין

16 ובמקרה של פירוד (תמ"א, ע' 61, ש' 18). בהמשך השיבה :

17

18 ש : אני שואלת אותך. אז את מסכימה שלשון ההסכם בהסכם ממון אומר שהרכוש

19 שהבאתם היחס יהיה של 20:80 ?

20 ת : מעולם לא הוזכרה המילה יחס ואל תכניסי לי מילים לפה.

21 ש : אז מה, מה פירוש המילה אינדיקציה ?

22 ת : פירוש המילה אינדיקציה לפחות ממה שאני יודעת זה איזה שהוא רמז לבאות (תמ"א-

23 א, ע' 61, ש' 32).

24

25 111. מנגד, אחז הנתבע בחרב הפרשנות, ועמד על כך ש"אינדיקציה, משמעותה "יחס". בכך התקשה לשכנע

26 שלכך התכוונו הצדדים. כך בחקירתו הנגדית :

27

28 ת : המילה יחס סכומים לא כתוב בהסכם הממון, כתוב את זה בתצורה אחרת שכתוב

29 הסכומים האלה יועברו לאינדיקציה לחלוקת הרכוש.

30 ש : ומי קבע שאינדיקציה זה יחס סכומים? אם זה לא כתוב אז למה אתה טוען שזה

31 כתוב?

32 ת : אז מה זה אינדיקציה? (תמ"ב, ע' 29, ש' 20).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 יש לציין שעיון בהסכם בכללותו מגלה שמנסחו אינו מצויי בדיני המשפחה, והדבר ניכר.
- 2 כך למשל ב"הואיל" השלישי במבוא להסכם, צוין ש"הצדדים מסכימים ביניהם כי [...] יהיו כל
- 3 ההתנאות שביניהם בהסכם זה תוקף של תנאי כתובה".
- 4 בסעיף 8 להסכם צוין ש"הצדדים מבקשים לאשר הסכם זה כחלק בלתי נפרד מכתובתם", ובסעיף 9
- 5 להסכם צוין ש"הצדדים מאשרים ומצהירים כי קבלו קניין בהקשר לכל התחייבויותיהם בהסכם זה".
- 6
- 7 113. תנאים ומושגים אלה מלמדים ככל הנראה על ליקוט הוראות חוזיות מחוזים שונים, מן הגורן ומן היקב,
- 8 ואין להם בסיס במציאות המשפטית בארצנו או בדיני האישות, ומהווים סעיפים סתומים שאין להם כל
- 9 פשר. הנתבע הוא מי שניסח את ההסכם או לכל הפחות היה אמון על ניסוחו בסיוע ידידתו, עורכת דין
- 10 במקצועה, שעיינה בהסכם (ר' עדות התובעת, תמ"א, ע' 61, ש' 25). עולה שלתובעת לא היה חלק בניסוח
- 11 הוראות ההסכם. כך הנתבע בחקירתו הנגדית:
- 12 "אני מסתכל על נספח 32, שאני כתבתי את ההסכם ממון ורציתי את ההסכם ממון זה כדי לחיות חיים
- 13 נורמליים" (תמ"ב, ע' 30, ש' 17); "אני חוזר רגע למה שאמרתי מה היתה הכוונה שכתבתי את המסמך"
- 14 (שם, ע' 31, ש' 13); "עברתי את זה פעם אחת וכשהגעתי לפעם השניה שמתי את ההסכם ממון על
- 15 השולחן" (שם, ע' 33, ש' 22).
- 16
- 17 114. הנתבע היה אמון אף על הניסוח הלקוי של מניין זכויות הצדדים. כך בחקירתו הנגדית:
- 18 "זה לא משנה מה הכנסתי, אני כתבתי סכומים בהערכת שווי ערך של הסכומים והנכסים שהיו ברשותי
- 19 טרום הנישואים" (שם, ע' 39, ש' 24); "אני כתבתי בהסכם ממון, אוקי, מה הנכסים ומה השווי נכסים,
- 20 לא מה הסכומים שאני הפקדתי לבנק, אוקי?" (שם, ע' 37, ש' 12).
- 21
- 22 115. עובדה זו היא בעוכריו של הנתבע. סעיף 25(ב1) לחוק החוזים מורנו: "חוזה הניתן לפירושים שונים
- 23 והיתה לאחד הצדדים לחוזה עדיפות בעיצוב תנאיו, פירוש נגדו עדיף על פירוש לטובתו". הוראה זו
- 24 נחקקה בתיקון מס' 2 לחוק החוזים, תשע"א-2011. המחוקק אימץ כלל עתיק יומין בדיני החוזים בדבר
- 25 פרשנות כנגד המנסח, ולמותר להרחיב בו. יש לשער עוד, במידה רבה של ביטחון, שמתוקף עיסוקו ומעמדו
- 26 המקצועי של הנתבע, היתה לו הכרות עם חוזים שונים וגישה לעורכי דין, כל שכן לעומת התובעת.
- 27 גם בכלל פרשני זה יש כדי להביא לדחיית הפרשנות בה אוחז הנתבע שאמורה להניב לו, לשיטתו, את חלק
- 28 הארי מתמורת הבית המשותף.
- 29
- 30 116. אמור מעתה, שאין ללמוד מלשון ההסכם את הכוונה אותה מייחס התובע לצדדים.
- 31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 בחינת נסיבות העניין :

2 117. בחינת לשון ההסכם אינה מתיישבת אפוא עם הפרשנות אותה מבקש הנתבע להעניק להסכם. בחינת

3 נסיבות העניין לצד לשון ההסכם מובילה לתוצאה דומה.

4 ראשית, אין מחלוקת שיחס החלוקה אותו רואה הנתבע לנגד עיניו לא הנחה את הצדדים במהלך החיים

5 המשותפים – בהוצאות או בהכנסות. הנתבע אישר זאת בחקירתו הנגדית.

6
7 ש : [...] איך אתה ו[התובעת] חילקתם את ההוצאות ואת החיים שלכם במהלך 15 שנות

8 נישואים? איך התנהלתם?

9 ת : התנהלנו מחשבון משותף.

10 ש : אוקי. זאת אומרת הכל היה משותף, הכל היה חצי חצי בכל ההתנהלויות.

11 ת : לא היה דבר כזה של חלוקה של חצי חצי ולא היתה חלוקה (תמ' ב', ע' 27, ש' 17).

12 [...] "אתם כל הזמן קובעים חצי חצי, חצי חצי על מה? המשכורות נכנסו לאותו חשבון

13 בנק, אוקי? התנהלנו בחשבון בנק אחד, בסדר? ולא הכנסנו חצי חצי לתוך החשבון בנק,

14 אז גם לא תבעתי את זה שכל החיים הרווחתי יותר ממנה כמו שטענתם" (שם, ע' 31,

15 ש' 23 ; וגם, שם, ש' 33).

16
17 118. לא למותר לציין שהעובדה שהכנסות הצדדים לא היו שוות, והכנסות הנתבע לחשבון המשותף עלו על

18 הכנסות התובעת, אינה גורעת מהעובדה שעשיית השימוש בחשבון המשותף אליו הופקדו מלוא הכנסות

19 הצדדים, וממנו הוצאו הוצאותיהם, מלמדת על נשיאה משותפת בהוצאות. למעלה מכך, הנתבע אינו

20 עומד על חלוקה בלתי שווה בכל זכות אחרת אלא בתמורת הבית בלבד.

21
22 119. זה המקום לציין שדירת הנתבע בחיפה, דירתו מושא ההסכם, נמכרה בשנת 2010. ממועד נישואי הצדדים

23 וההסכם (חודש יולי 2003) ועד למכירת הדירה, שולמה המשכנתא מהחשבון המשותף, אליו הופקדו

24 הכנסות הצדדים. נזכיר עוד שבשנים הראשונות לנישואין, בטרם הגיע הנתבע למעמדו המקצועי והכלכלי

25 הנוכחי, פער ההכנסות בין הצדדים היה מצומצם הרבה יותר. לשון אחר, הנתבעת לקחה חלק ישיר

26 בתשלומי השבת המשכנתא על דירת הנתבע בחיפה. משנמכרה הדירה וסולקה המשכנתא, ומשלקחה

27 התובעת חלק בהשבתה במשך כ- 7 שנים, יש לתובעת חלק שווה בהון שעמד לרשות הצדדים ממכירת

28 הדירה ולאחר סילוק המשכנתא כאמור. ממילא הון זה שימש את הצדדים במשותף לרכישת הבית

29 בקיבוץ.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

120. אין חולק עוד שלאחר תקופת מגורים בת כשנתיים בדירת הנתבע בחיפה, הצדדים עברו להתגורר ב[...] בשכירות, ודמי השכירות שולמו אף הם מהחשבון המשותף. את הדירה בחיפה השכירו ודמי השכירות שימשו לסילוק המשכנתה שרבצה עליה. החשבון המשותף היה היעד והמקור לתשלום ותקבול שכר הדירה כאמור. על אלה יש להוסיף, שבסמוך לאחר הנישואין עשו הצדדים שימוש בסך של 80,000 ₪ שהפקידה התובעת בחשבון המשותף, בעקבות ההסכם והמעבר לחשבון משותף, וזאת לשם פרעון חלק מהמשכנתה שרבצה על דירת הנתבע בחיפה.

121. הנה כי כן, אין מחלוקת שהצדדים לא שמרו על אותו יחס נטען במהלך חייהם המשותפים, ולא עשו כל מאמץ, ולא גילו כל רצון להקפיד על אותה "אינדיקציה" בכל הנוגע להוצאותיהם, השקעותיהם – או הכנסותיהם. הצדדים עשו שימוש בקופה משותפת, להלכה ולמעשה, וקיבלו החלטותיהם בניתוק מוחלט מהוראות ההסכם וה"אינדיקציה" (ור' עוד דברי הנתבע, תמ-ב', ע' 39, ש' 38).

122. שנית, השיתוף בו נהגו הצדדים, חרף פרשנות הנתבע להסכם, בולטת אף יותר בהקשר לבית המשותף בקיבוץ. כאמור, תמורת מכר הדירה בחיפה שימשה לרכישת הבית. הצדדים אף נטלו משכנתה (שתי הלוואות) ונרשמו שניהם כלוים שווים. כחלק מההליכים לרכישת הבית חתמו הצדדים על מספר הסכמים – מול האגודה השיתופית והקיבוץ, הקבלן, והבנק למשכנתאות – על כולם חתמו כצדדים שווים. מנגד, למעט ההסכם בענייננו, אין כל ראיה לפיה הצדדים הסכימו שהיקף זכויותיו של כל אחד מהם יקבע על בסיס ההסכם או "אינדיקציה" העולה ממנו כביכול. בית המשפט שוכנע ששני הצדדים ראו עצמם יחד, וכל אחד לחוד, כבעלים משותפים בחלקים שווים של הבית (יצוין שהזכויות בבית בקיבוץ מתנהלות ברשות מקרקעי ישראל ובתקופת מגורי הצדדים בבית טרם הושלם רישום הזכויות).

123. ככל שהיה ספק בהקשר זה, תשובותיו של הנתבע בחקירתו הנגדית סתמו את הגולל על טענותיו. תשובותיו לימדו עוד על ניסיון להתחמק וניתנו במורת רוח ברורה מצדו:

25 ש : [...] אז מה אתה אומר בעצם? שבמהלך כל השנים האלה היה ברור ומובן שהכל הוא
26 חצי חצי, נכון?

27 ת : לא.

28 ש : לא. אז בוא נראה לרגע אחד את החיים אם לא. אוקי? אם אתה טוען ש[התובעת] ידעה
29 כל העת שיש לה רק 20 אחוז מהנכס בקיבוץ, כן? זה מה שאתה טוען? אתה טוען
30 ש[התובעת] ידעה כל העת שיש לה רק 20 אחוז מהנכס בקיבוץ?

31 ת : אני טוען כל העת ש[התובעת] ידעה מה כתוב בהסכם ממון.

32 ש : כלומר, תענה לשאלתי, אל תתחמק מהשאלה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 ת : אני טוען,
- 2 ש : אני שואל אותך בצורה ברורה, זאת אשתך לשעבר, גרושתך, היא חיה איתך מספיק
- 3 שנים, הבאתם לעולם 3 ילדים, החלפתם נכס, קניתם נכס, קניתם נכס בקיבוץ וכו'.
- 4 האישה הזאת ידעה במהלך כל אותם שנים שיש לה רק 20 אחוז מהנכס בקיבוץ? כן או
- 5 לא?
- 6 ת : היא ידעה על מה היא חתמה בהסכם ממון לפי האינדיקציה.
- 7 ש : כלומר אתה לא אומר לי שהיא ידעה שיש לה רק 20 אחוז מהנכס בקיבוץ, נכון?
- 8 ת : אני לא כל פעולה שעשינו בתוך הבית הוצאתי את המסמך כדי להזכיר [לתובעת] על
- 9 מה היא חתמה ביוני 2003.
- 10 ש : כלומר בוא נראה רגע,
- 11 ת : אני חוזר רגע למה שאמרתי מה היתה הכוונה שכתבתי את המסמך (תמ"ב, ע' 30, ש'
- 12 29).
- 13
- 14 ובהמשך :
- 15 ש : אז עכשיו תאמר לי משהו, אם אתה היית בא לפני שרכשתם את הנכס בקיבוץ ואומר
- 16 אני רוצה לרשום את זה לפי שיטתי 80-20 אחוז היית זוכה לשיתוף פעולה מצד
- 17 [התובעת]? היית זוכה לשיתוף פעולה מצד הוריה?
- 18 ת : לא יודע (שם, ע' 32, ש' 1).
- 19
- 20 124. אמור מעתה שהשיתוף בו נהגו הצדדים, בניגוד להוראות ההסכם ופרשנות הנתבע, נשמר גם בזיקה לבית
- 21 המשותף, והנתבע לא הוכיח שיש בסיס משפטי או עובדתי לדרישתו לחלוקת תמורת מכר הבית על בסיס
- 22 "יחס" שמקורו בהסכם. מן הדין הוא לחלק אפוא את תמורת מכר הבית בחלקים שווים בין הצדדים.
- 23
- 24 125. שלישית, ולמעלה מן הצורך, נשוב ונזכיר שהנתבע עומד על חלוקת תמורת מכר הבית על בסיס ה"יחס"
- 25 מתוקף ההסכם כביכול, אך לא עומד על איזון המשאבים לפי אותו יחס, כי אם על פי המפתח השוויוני
- 26 שבחוק יחסי ממון. ברי שיש בכך להחליש טענותיו כלפי תוקף ההסכם, ההסכמות המגולמות בתוכו
- 27 וכוונת הצדדים. בחקירתו הנגדית לא העמיד הנתבע נימוק משכנע לאבחנה לשיטתו בין תמורת מכר הבית
- 28 לבין יתר הזכויות (תמ"ב, ע' 28, ש' 6 ואילך; וגם ע' 29, ש' 9).
- 29
- 30
- 31
- 32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

סייג לזכות האכיפה

126. מבלי לגרוע מן הנקוב לעיל, סבור בית המשפט על בסיס הטעמים שהועלו לעיל, שגם אם היה מקבל את פרשנותו של הנתבע להסכם, מן הדין היה להימנע מאכיפתו, ובפרט כלפי התמורה ממכר ביתם של הצדדים. סעיף 3(4) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 מורה כדלקמן:

הנפגע זכאי לאכיפת החוזה, זולת אם נתקיימה אחת מאלה:

(4) אכיפת החוזה היא בלתי צודקת בנסיבות הענין.

127. ואכן, אכיפת ההסכם והחלתו על תמורת המכר תביא לפגיעה מובהקת בזכויות התובעת. נשוב ונזכיר בתמצית שממועד הנישואין הצדדים נשאו במשותף בכל ההוצאות באמצעות החשבון המשותף אליו הופקד שכרם. התובעת לקחה חלק ישיר בהשבת המשכנתה עבור ביתו של הנתבע במשך שבע שנים עד למכירתו והשימוש בתמורה לשם רכישת הבית; הצדדים נטלו משכנתה משותפת כלווים שווים עבור רכישת הבית המשותף. בית המשפט ביסס את העובדה שלהלכה ולמעשה הצדדים לא פעלו במשך חייהם המשותפים בהתאם להסכם או תחת ההבנה או ההסכמה שלתובעת נתונות פחות ממחצית הזכויות בבית או במסגרת איזון המשאבים. אכיפת ההסכם כמבוקש על ידי הנתבע תביא לחסרון כיס משמעותי לתובעת ומניעת קבלת מלוא חלקה בבית שנרכש כאמור במשותף ובמאמצים משותפים.

העדר ויתור מפורש על זכויות הנתונות בדיון

128. בנוסף לאמור, ומבלי לגרוע מתוקף ההכרעות שלעיל, טעם נוסף לדחיית טענות הנתבע עולה מהדין המצוי, ולפיו ויתור בהסכם על זכויות ממוניות, נדרש להיות מפורש ובלתי משתמע לשתי פנים. אין חולק שבענייננו, גם במידה והיתה מתקבלת פרשנות ההסכם מבית מדרשו של הנתבע, הויתור המיוחס לתובעת על מרבית זכויותיה בבית (שלא הוזכר בהסכם) הוא ויתור משתמע, יציר פרשנות, רחוק מלהיות מפורש, ולא די בו בכדי לפגוע בזכויות הנתבעת. עקרון זה הוטמע על ידי בית המשפט העליון בשיטתנו המשפטית לפני שנים ארוכות:

"על זהירות והקפדה אלה בדבר הסקת מסקנות של ויתור מצד בן-זוג אחד לטובת בן הזוג האחר על זכות מזכויותיו הממוניות ניתן להסיק, על דרך ההיקש, גם ממדיניות המחוקק בחוק יחסי ממון בין בני-זוג [...] כך לעניין שלפנינו, שאף בו מדובר בויתור של בן-זוג על זכות מזכויותיו ברכוש המשותף, צריך שהויתור יהא בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, על דרך הסכמה פוזיטיבית" (ע"א 753/82 פלונית נ' פלוני, פ"ד לז(4) 626, 633; עיין עוד בפסק הדין המפורט בתמ"ש (כ"ס) 22190/09 ט. מ נ' א. מ, "נבו" מיום 9.10.11).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

129. עוד עולה מן הדין המצוי, שהנטל לשכנע שיש בהסכם משום ויתור מצד התובעת על זכויותיה, מונח על כתפיו של הנתבע:

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
"תמונה זו של הפסיקה, בשלוש השנים האחרונות (פסק הדין בפרשת קהלני ניתן ביום 24.12.06), מעידה על כך שהמדיניות הפרשנית, ככל שהדבר נוגע לנושא שאינו מוזכר בהסכם הגירושין, היא כזו, שלא ניתן להסיק אוטומטית וויתור או מחילה; נהפוך הוא, מוטל על הטוען לויתור או למחילה נטל ראיתי להוכיח, שהשתיקה בהסכם הגירושין, משמעה שהצד שכנגד הבין וידע שיש לו זכות מסוימת, והוא וויתר עליה" (בע"מ (י-ם) 222/08 ש' א' נ' ש' ד', "נבר", מיום 2.2.10; ר' עוד פסק דינה של כבוד השופטת אלון בתמ"ש (חי') 5577-03-09 ס. נ' ס. מ, "נבר", מיום 19.10.11).

130. בענייננו, גם אם היתה מתקבלת פרשנות הנתבע כאמור, ניתן היה לייחס לתובעת, לכל היותר, ויתור משתמע ופרי פרשנות לשונו הבלתי ברורה של ההסכם. הנתבע אינו יכול להבנות מ"וויתור" משתמע כגון זה, גם אם היה מוכיח את הפרשנות בה הוא אוחז, ולא די בה להביא לפגיעה בקניינה של התובעת.

איזון המשאבים - חוות דעת המומחה

131. הצדדים השכילו לפנות לעריכת חוות דעת אקטואר (רו"ח ירון ואקנין) לשם איזון המשאבים במסגרת הליך הגישור וזו נערכה ביום 30.3.17. מועד הקרע נקבע בהסכמה ליום 1.1.2017. כמקובל העמיד המומחה שתי חלופות לאיזון המשאבים – איזון מידי, ולחילופין איזון בעת פקיעת הזכויות. היקף זכויות הנתבע גדול מהיקף זכויות התובעת, ונקבע שלשם איזון מידי על הנתבע לשלם לידי התובעת סך של 111,398 ₪ - לא כולל את רכיב הפרשי השתכרות, וסה"כ 243,618 ₪ כולל רכיב הפרשי השתכרות בשיעור 132,220 ₪). המומחה עדכן את חוות הדעת פעמיים. בדיעבד התברר שהנתבע מימש אופציות שהוענקו לו ע"י החברה (בשתי פעימות), וכן נחשפה קבלת הבונוס לו זכה הנתבע עבור שנת 2016 (בחודש 3/2017). יצוין שהנתבע לא נידב מידע זה לתובעת או למומחה. כמו כן התקבל מידע בעניין קרן "מקפת" בבעלות הנתבע. המומחה הניח עדכון אחרון בפני הצדדים ביום 20.1.20, בו עדכן עוד את הסכומים הנקובים בחוות דעתו המקורית משום חלוף זמן. על פי העדכון (הכולל כאמור ערכי מימוש אופציות, קרן "מקפת" של הנתבע ובונוס לשנת 2016), הסכום לאיזון מידי עומד על 374,266 ₪ (כולל רכיב הפרשי השתכרות).

132. יובהר שלהוציא סוגיית פערי ההשתכרות, הנתבע אינו קורא תיגר על חוות הדעת המעודכנת ויש לקבלה – להוציא רכיב פערי השכר שידון בנפרד. מן הטעמים שיובהרו בהרחבה להלן, קובע בית המשפט שאיזון המשאבים יערך על בסיס האפשרות הראשונה ובאמצעות יתרת תמורת מכר הבית המוחזק בנאמנות.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1

2

פיצוי בגין פערי השתכרות

133. הדין הכיר בזכותו של בן זוג לחלוקת נכסי קריירה. בתיקון מס' 4 לחוק יחסי ממון, נקב המחוקק בסעיף

5(ג) לחוק בזו הלשון – "כלל נכסי בני הזוג" – לרבות זכויות עתידיות לפנסיה, פיצויי פרישה, קרנות

השתלמות, קופות תגמולים וחסכונות.

5

6

134. לשון אחר, המחוקק לא מצא לנכון לקבוע שפערי השתכרות הם בבחינת נכס בר-איזון. יחד עם זאת, מצא

המחוקק לנכון להעניק משקל לפערי השתכרות, ככלי להשגת שוויון במקרים חריגים, והניח בסעיף 8(2)

לחוק יחסי ממון את סמכותו של בית המשפט "לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה

מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר שיקבע בהתחשב, בין השאר, בנכסים עתידיים, לרבות בכושר

ההשתכרות של כל אחד מבני הזוג".

11

135. אף הפסיקה הרווחת מצאה שהכלי הראוי לבירור זכותו של בעל דין לפיצוי בגין פערי השתכרות ונכסי

קריירה, הוא באמצעות סעיף 8(2) כאמור. אלמלא כן וככל שפערי השתכרות היו בבחינת נכס בר-איזון,

היו נדרשים בתי המשפט לתת דעתם לסוגיה זו בכל מקרה ומקרה (ר' תמ"ש (ת"א) 47769-01-12 פלונית

נ' אלמוני, מיום 26.8.14). לכן הודגש בפסיקה ש"קביעת איזון באמצעות הפרשי השתכרות, ייערך רק

מכוח סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג ואימצה את המודל האקוויטבלי [...] זאת ועוד, הפעלת

הסמכות של בית המשפט לערוך איזון כאמור מכוח סעיף 8(2) לחוק תינקט בעיקר מקום שהוכחו

הקרבה או ויתור של אחד מבני הזוג לטובת פיתוח הקריירה של האחר" (תמ"ש (נצ') 29202-05-14

פלונית נ' פלוני, "נבו", מיום 18.12.18; גם עמ"ש (חי') 18968-06-16 פלונית נ' פלוני, "נבו", מיום

27.4.17).

21

22

136. בפסיקה התגבשו שלושה תנאים שקיומם יצביע על פערי השתכרות בעלי משקל המולידים זכות לפיצוי:

"ההלכה המשפטית גורסת כי הכללת כושר ההשתכרות ב'נכסי הנישואין' תיעשה בכפוף לתנאים

מסוימים ובהם ניתן למנות מ'מעוף הציפור', שלושה יסודות (כאשר בד"כ הטענה היא כי בן הזוג הביתי

הוא שאפשר לבן הזוג האחר לפתח את הקריירה שלו): (א) בן זוג 'ביתי' מחד גיסא ובן זוג 'קרייריסטי'

מאידך גיסא; (ב) קיים 'פער דרמטי' בכושר ההשתכרות של בני הזוג; (ג) נישואים לאורך זמן" (תמ"ש

09-52231 מ.ב.נ' ע.ב., "נבו"; ר' גם עמ"ש (חי') 31035-09-16 ש.ג.נ' ד.ג., "נבו", מיום 20.4.17).

28

29

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

137. על פניו יש לכאורה ממש בטענת הנתבע לפיה אין לראות את התובעת בענייננו כבת-זוג "ביתית" וכמי שהקריבה כביכול את הצלחתה וקידומה עבור הצלחתו של הנתבע והגעתו למשרה בכירה ומניבה. בית המשפט אינו רואה עין בעין עם הנתבע, ובהקשר זה אף לא עם התובעת והמומחה.
138. **ראשית יש לקבוע שפערי ההשתכרות בין הצדדים, עליהם עמד בית המשפט באריכות, הם אכן משמעותיים מהותית**, ובית המשפט מוצא שפער השכר בענייננו אכן "דרמטי" כלשון הפסיקה. נשוב ונציין שבית המשפט אינו רואה לנגד עיניו רק את הפער המספרי בין הצדדים, יחס אותו העמיד בית המשפט על כ 1:4 לטובת הנתבע, אלא אף בראיה לעתיד. כשם שצוין, הנתבע הוא אדם מוכשר ביותר והגיע להישגים מקצועיים יוצאי דופן. חרף גילו הצעיר הוא משמש מנכ"ל חברת הזנק. את עבודתו בחברה החל בחודש 3/2015 ומונה למנכ"ל החברה בחודש 4/2018, לאחר ששימש סמנכ"ל. יש להניח שדרכו המקצועית סלולה והיא טומנת בחובה המשך עליית שכר וצבירת תנאים בהתאם למיצוב מעמדו כמנכ"ל.
139. **שנית, בית המשפט סבור שמשך הנישואין, כ – 14 שנים (ואף 13 וחצי שנים לשיטת הנתבע) הוא משמעותי** דיו בנסיבות העניין על מנת לדון בפערי השכר בענייננו. במהלך נישואיהם הצדדים הביאו לעולם שלושה ילדים לתפארת, מכרו ורכשו נכסים, והנישואין היוו בסיס רחב ויציב להתפתחות הקריירה של הנתבע.
140. מבלי לגרוע מן הדברים, יש עוד מקום לקביעה שבהנתן פערי השתכרות "דרמטיים", שנוצרו במהלך הנישואין, יש מקום להקל בבחינת משך הנישואין. בענייננו כאמור, סבור בית המשפט שמשך הנישואין עומד על רגליו שלו לשם בחינת פערי ההשתכרות.
141. בנוגע לרכיב ההקרבה מצד התובעת, בית המשפט סבור שאמנם התובעת לא הקריבה באופן מלא את התפתחותה המקצועית או ויתרה עליה לחלוטין, ואמנם עלה בידה לרכוש מקצוע ומשרה קבועה ויציבה. יחד עם זאת מוצא בית המשפט שהצלחתו המטאורית של הנתבע ופערי ההשתכרות המשמעותיים שפתח כלפי התובעת, התאפשרו על בסיס ויתורים מקצועיים מצידה, ולא רק על בסיס כשרונו המבורך של הנתבע.
142. ניכר הוא בעיני בית המשפט שגם הנתבע מודע לדברים, וכדבריו: **"אני אומר שהגענו לנישואים, בסדר? היה ברור מי הביא את רוב הממון לנישואים, היה לי ברור גם מי יביא את הממון במהלך הנישואים, בסדר? ועל מי יישענו בתוך הבית במהלך הנישואים [...]"** (תמ"ב, ע' 33, ש' 20).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

143. הקריירה של הנתבע, איש רב כשרון שלא בכדי הגיע למעמדו הרם, היא שהכתיבה את אורח חיי הצדדים והמשפחה. אין חולק עוד שלאחר שנתיים של מגורים בדירת הנתבע בחיפה, בעוד הנתבע עובד במרכז הארץ, עברו הצדדים להתגורר בשכירות ב[...], על מנת להקל על הנתבע את הנסיעות בין הבית לבין העבודה (ר' תמ"ב, ע' 15, ש' 5). לדברי התובעת, שאינם עומדים במחלוקת "[...] ב-2005 כש[הנתבע] התקבל לעבוד ב-[...] והיה לו קשה עם הנסיעות, עקרנו את מקום מגורינו ל[...], אני כבר הייתי בהיריון עם [הבכור], נכנסתי לעבוד בבית ספר של החינוך הבלתי פורמלי [...]" (תמ"א, ע' 2, ש' 27).

144. אין מחלוקת שעם הבאת הילדים לעולם (משנת 2006) הנתבע לקח חלק בגידולם, ואף היה מובטל במשך שנת 2009 – תקופה בה התובעת היא שפרנסה את המשפחה באמצעות העסק. אך עם נסיקתו המקצועית של הנתבע בעיצומם של הנישואין, עול הטיפול בקטינים נפל על כתפי התובעת באופן שהגביל את התפתחותה המקצועית. הצדדים אינם חלוקים שבמקרה של מחלת ילד למשל, זכו הצדדים לסיוע רב מהורי התובעת ואף מהורי הנתבע, שלדברי התובעת האחרונים סייעו לה רבות (תמ"א, ע' 13, ש' 27), אך בערבו של יום, תרתי משמע, היתה זו התובעת ששבה מידי יום הביתה בכדי לטפל בילדים, בעוד הנתבע שב בשעות מאוחרות מהעבודה לביתו.

145. נסיבות אלה הביאו לצמצום אפשרויותיה המקצועיות של התובעת וניסיונה להרחיב את יכולותיה המקצועיות – ניסיונות לגביהם אין מחלוקת, והנתבע השליך יהבו עליהם. נזכיר שטענתו העיקרית של הנתבע בהליכים דנן, היא שלתובעת פוטנציאל השתכרות "אדיר", תוך הפניה ללימודים וההכשרות אליהן פנתה. הוא מאשים את התובעת בכך שלא מינפה השכלה זו לכדי הכנסה ולא השלימה חובותיה על מנת ליהנות מהסמכות מקצועיות שונות. לשיטתו פוטנציאל זה לא מומש בכוונת מכוון, מתוך עצלות של התובעת ולצרכי משפט. מוטב היה שלא להעלות טענות אלה שלא נמצא להן בסיס כלשהו ויש לדחותן כליל. קשה היה לצפות מהתובעת להתמיד במסלולים המקצועיים השונים בהם בחרה, מן הטעם הפשוט שלא היתה לה את האפשרות, או שמא הפריווילגיה, להשקיע את כל מאודה בפיתוחה המקצועי – באופן בו נהג הנתבע, כאשר היא המטפלת בשלושת ילדיהם. זו השיח הבא בחקירת התובעת ממצה את הדברים:

ש : כלומר הפער ביניכם הצטמצם לפי 3.8. וזה שעה שב-2016 באמת לא הכנסת מהעסק שלך שום דבר. אני אומרת לך שאם היית מפעילה את העסק, בטח ובטח שיש לך חצי מהזמן פנוי, מינימום היית יכולה להכניס עוד איזה 40 ברוטו שהיה בכלל מצמצם את הפער יותר משמעותית.

ת : אני יכולה לעשות את זה במהלך כל השבוע, פשוט לא להיות אמא. (תמ"א, ע' 31, ש' 13).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

146. בהמשך הדברים נשאלה התובעת מדוע לא פנתה ללימודי תואר שני:

1
2
3 **ת :** בסבב אחד נדחיתי על ידי המכללה, לא הצלחתי לעבור את הרף. הם ביקשו ממני לעשות
4 השלמות במהלך שנה שלמה לעשות קורסי השלמה [...] זה לא היה משהו שבכלל היה
5 משהו שאפשר להתפנות אליו. לא יכולתי להתפנות לדבר כזה.

6 **ש :** מתי לא יכולת להתפנות?

7 **ת :** לא היתה לי שום עזרה בבית שיכולה היתה לשאת את המשא הזה במקומי, אני מבינה
8 שלדעת [הנתבע] אפשר להביא בייביסיטר ואת ההורים שלו מהבוקר עד הלילה שיגדלו
9 את הילדים, ככה הוא גדל. אני לא רואה את זה ככה" (תמ"א', ע' 35, ש' 37).

10
11 147. כאמור, גם לנתבע היה ברור היטב שחלוקת התפקידים בבית בהקשר זה, ובעוד הוא משקיע מאודו
12 בקריירה ופיתוחו המקצועי, מבוססת על הצורך לפנות לו את המרחב לו הוא זקוק לשם התפתחותו
13 המקצועית, ולדבריו "הייתי צריך להיות פנוי לעבודה בראש ולא כשאני חוזר הביתה לבטן רכה שאתה
14 כל היום רב עם הבת זוג שלך שם על מה אתה עושה ומתי אתה מגיע ומתי אתה הולך ומתי אתה בא
15 (תמ"ב', ע' 51, ש' 9)

16
17 148. לשני הצדדים היה ברור היטב שעולמו המקצועי של הנתבע הוא עולם תחרותי ביותר, והגשמת שאיפותיו
18 המקצועיות דורשות הקרבה, הצטיינות ומצוינות, ולדבריו לב"כ התובעת "אתה אומר את זה בתור עובד
19 הייטק שיודע איך הדברים בהייטק מתנהלים? ואיך בוחרים מישהו לסמנכ"ל וכמה מתחרים יש לו?
20 והאם הוא יודע מראש שהבוס שלו הולך לעזוב שנתיים לפני?" (שם, ש' 2).
21 וכך בהמשך מפי באת כוח הנתבע לתובעת: "אוקי. את יודעת מה נדרש מ[הנתבע] בעבודה שלו היום
22 כמנכ"ל? [...] את יודעת עובדים, את יודעת על כמה עובדים [...] את חושבת שכל אחד יכול להיות
23 מנכ"ל?" (תמ"א', ע' 36, ש' 25)

24
25 149. הדברים מתיישבים עם דברי התובעת בתשובה לשאלת ב"כ הנתבע, שיש בהם ממש, לאמור ש"את
26 מסכימה איתי שאדם לא יוצא מהבית ונהיה מנכ"ל?" (תמ"א', ע' 33, ש' 26).

27
28 150. היה זה הנתבע אשר בא בטרוניות לתובעת, על מורת הרוח שגלתה על כך שהנתבע הקדיש כל מאודו
29 לעבודתו, ומצא את התובעת כמי שעכבה את התקדמותו. כך בחקירת התובעת:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

ש : נכון? אני אומרת לך שזה תומך בכל מה ש[הנתבע] אומר, החיים בבית היו חיים קשים, הדרישות שלך היו דרישות גבוהות ממנו,

ת : (צוחקת)

ש : את התלוננת על זה שהוא עובד, התלוננת על זה שהוא עם הטלפון ועם לקוחות אחרי הצהריים. 7 מקומות עבודה זה לא פשוט [...].

ת : [...] כל כך הפרעתי לו כל השנים שהוא פשוט לא יכול היה להתקדם [...] אבל מעובד זוטר בחברה זוטרה הוא הלך והתקדם והתקדם והתקדם. מה לעשות? (תמ'-א', ע' 35, ש' 18).

151. על כל אלה יש להוסיף, שאין חולק עוד שתפקידו של הנתבע, כסמנכ"ל וכמנכ"ל, היה כרוך בנסיעות תכופות למדי לחו"ל, והתובעת היא שנשאה בעול בהעדרו (תמ'-ב', ע' 21, ש' 1; וראה עדות התובעת, תמ'-א', ע' 23, ש' 20).

152. **לסיכום**, בית המשפט מוצא שיש מקום להכיר בזכותה של התובעת לחלקה בהפרשי ההשתכרות בין הצדדים, או נכסי הקריירה שצבר הנתבע. כך על בסיס הפרשי ההשתכרות המשמעותיים, אורך הנישואין והקרבנה של התובעת. נכון הוא שהתובעת פנתה ללימודים והעשרה, שבחלקם היה פוטנציאל לשינוי מקצועי או הכנסה מניבה, אך בערבו של יום לא עמדה לה הפריבילגיה לה זכה הנתבע, בזכות התובעת, להקדיש מירב מאמציו לקידומו המקצועי מאמצים שהניבו פרי. לאמור שהתובעת בהחלט רצתה להתקדם מן הבחינה המקצועית, להוסיף וללמוד, אך בהינתן אורח חיי הצדדים ותפקידו התובעני של הנתבע, לא היתה היתכנות להגשמת רצון זה. במובן זה בהחלט יש לייחס לתובעת הקרבה וויתור, כל שכן ביחס לחופש שהועמד לרשות הנתבע ללכת אחר רצונותיו ולהגשים את שאיפותיו המקצועיות. מאמצים אלה שיוחדו לקידומו של הנתבע, נשאו פרי שיוסיף ויעמוד לנתבע אף בעתיד. **מכל הטעמים הללו קובע בית המשפט שהתובעת זכאית לפיצוי עבור פערי ההשתכרות.**

שיעור הפיצוי

153. המומחה עומד על שיעור הפיצוי בבאור-8 לפרק 3 לחוות הדעת (ע' 14). את שיעור הפיצוי גזר מתוקף פערי ההשתכרות והעמידם על שיעור 1% מהפער לכל שנת נישואים (13.9 שנים). חישוב זה הניב סכום חודשי בשיעור 2,618 ₪. המומחה סבור שנכון יהיה להעמיד תשלום חודשי זה למשך 60 חודשים. לחילופין ולשם מימוש האפשרות הראשונה, המומחה היוון את סכום הפיצוי והעמידו על סך **132,220** ₪ (ביאור 8, ע' 15 לפרק ביאורים בחוות הדעת מיום 30.3.17). בית המשפט מוצא שחישוב זה ותוצאתו אינם הולמים את נסיבות המקרה, וממילא נתונים הדברים לשיקול דעתו של בית המשפט. הטעם לכך הוא שיש להעניק בנסיבות העניין משקל מופחת לתכלית הפיצוי, שנועד לספק לצד החלש תקופת מה של הסתגלות או הגנה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 כלכלית. בענייננו התובעת אינה נטולת יכולות או מקצוע. כשם שנקבע היא לא הקריבה כליל את יכולותיה
2 ועתידה המקצועיים.

3

4 154. כמו כן, יש להתייחס לנסיבות נוספות אותן מוצא בית המשפט מעלות משקל בנסיבות העניין, ובכלל אלה
5 כספי איזון המשאבים שישולמו לתובעת בהיקף לא מבוטל. ניתן עוד הדעת לדמי מזונות הקטינים בהם
6 חויב הנתבע, שנפסקו על בסיס צרכי הקטינים, ויש בהם לשפר את יכולותיה הכלכליות של התובעת במובן
7 הרחב. עוד סבור בית המשפט שיש להתחשב בעובדה שפיצוי זה ישולם לידי התובעת, מתוקף החלטת בית
8 המשפט, במסגרת החלופה הראשונה לחוות הדעת, באופן מידי ובאמצאות כספי תמורת מכר הבית.

9

10 155. לאחר שקלול כל הנסיבות הרלוונטיות, מעמיד בית המשפט את הפיצוי בגין רכיב זה, על דרך האומדנא,
11 על סך 65,000 ₪ לשם איזון מידי.

12

13

חלוקת מענק השימור

14 156. נקדים ונציין שבמהלך שנת 2019 נמכרה החברה לחברת "[...]". בתוך כך הפכה החברה מחברה ציבורית,
15 לחברה פרטית. לימים התברר שלכל הפחות חלק מעובדי החברה, והנתבע ביניהם, זכו למענק בעקבות
16 רכישת החברה (להלן – "מענק שימור"). קבלת המענק התגלתה אגב אורחא מעיון בתלוש השכר של
17 הנתבע לחודש 9/2019, אז זכה הנתבע לתשלום 234,600 ₪ ברוטו עבור "מענק מכירה". נזכיר שמענק
18 השימור שולם לנתבע לאחר מועד הקרע, וגם מכירת החברה התרחשה במועד מאוחר לו.

19

20 157. לטענת התובעת פיצוי שימור עובדים הוא בגדר "פרישה רעיונית", ונועד לפצות על נטילת חרות העובד
21 לעזוב את החברה. לפיכך מענק השימור הוא נכס בר איזון. הנתבע רואה במענק השימור זכות שצמחה
22 לאחר מועד הקרע. לטענתו תכלית המענק היא תמריץ לעתיד. מקורו בהסכם הרכישה שמאוחר למועד
23 הקרע וכך כל ההסכמים שנחתמו בעניין. הוא מפנה עוד לעמדת המומחה בהקשר זה.

24

25 158. התובעת הביאה לידיעת המומחה את דבר המענק. בעדכון מיום 20.1.20, ציין המומחה שלטענת הנתבע,
26 זכה למענק כל עובד בעל ותק מעל לשנתיים ממועד עסקת המכירה, והמענק שולם לנתבע לאחר המועד
27 הקובע. לדבריו, "אם כך הדבר, הרי שלא ניתן לראות במענק זה כמענק משותף". המומחה ציין עוד
28 שהמידע מפי הנתבע "אינו מגובה בסימוכין" ולפיכך לא יעדכן את חוות הדעת והותיר ההכרעה לבית
29 המשפט.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 יש להצטער על התנהלות הנתבע בסוגית מענק השימור, על שפעל להסתיר את מלוא המידע מבית
2 המשפט, הן מפני התובעת והמומחה, ובכך הכשיל את בית המשפט מלהגיע להכרעה מבוססת על בסיס
3 סימוכין שמצויים בשליטתו.
4
- 5 160. מטעמים אותם לא הבהיר הנתבע, הוא בחר אפוא שלא לגלות את דבר מענק השימור. תשובותיו
6 בחקירתה הנגדית היו רחוקות מלהשביע רצון:
7
- 8 ש : אתה ידעת כשקיבלת את המענק מכירה למה לא דיווחת על זה לבית המשפט?
9 ת : למה אני צריך לדווח על זה לבית המשפט?
10 ש : אוקי. ולאקטואר דיווחת?
11 ת : למה אני צריך לדווח על זה לאקטואר? (תמ'ב', ע' 52, ש' 2).
12
- 13 161. נדמה אפוא, שהנתבע עשה דין לעצמו וקבע שמענק השימור אינו נכס בר-איזון, ומכאן הוסיף וקבע שלא
14 ישתף פעולה עם כל ניסיון להיכנס בעובי הקורה ולאפיין מענק זה.
15
- 16 162. בחקירתו הנגדית ניכר שהנתבע גילה טפח וכיסה טפחיים. הנתבע התעקש על כך, שכל עובד בעל ותק
17 של שנתיים מיום עסקת המכירה היה זכאי למענק. לאמור שמענק השימור לשיטתו לא ניתן על בסיס
18 ביצועי העבר של עובד פלוני, כי אם צופה פני עתיד ונועד לעודד את עובדי החברה להישאר כעובדיה גם
19 לאחר מכירתה. לדבריו, "אני אומר את זה שברגע שחברה קונה חברה ורוצה לשמר את העובדים דווקא
20 קדימה לא אחורה ושיישארו בחברה" (תמ'ב', ע' 48, ש' 7). עוד הוסיף הנתבע בפירושו:
21
- 22 ש : ומה שאתה מנסה להגיד לבית המשפט שאין לזה שום רלבנטיות לכל השנים שעבדת
23 בחברה אחורה? עזוב רגע את הקדימה, אני שואל אותך קודם על האחורה.
24 ת : לא.
25 ש : אין רלבנטיות.
26 ת : לא [...] רק מי שהיה לו וותק של שנתיים. שנתיים מיום המכירה וותק יכול לקבל מענק
27 מכירה. וותק שנתיים [...] שאלת אותי אם מישהו שהגיע באותו יום בבוקר קיבל סכום,
28 התשובה היא לא, רק מי שעבד שנתיים (תמ'ב', ע' 48, ש' 16).
29
- 30 163. אך בהמשך חקירתו נאלץ הנתבע לסייג תשובותיו, הואיל וקשה, על פניו, לקבל על הדעת שכל עובד בעל
31 וותק של שנתיים בחברה יזכה למענק בסך כ 234,000 ₪, ולדבריו:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 ש : השאלה היא מאוד פשוטה [...] כל מי שעבד בחברה הזאת שנתיים ימים זכאי היה לקבל
2 מענק מכירה, נכון? של 234 אלף ₪?
3 ת : לא, זכאי לקבל מענק מכירה. לא אמרתי את הסכום (תמ"ב', ע' 49, ש' 16).
4
5 164. הנתבע נאלץ אפוא לאשר במורת רוח, שמאפייני המענק לא הסתכמו בוותק של העובד :
6
7 ש : אז איך חישוב את מענק המכירה? לפי מה?
8 ת : דירוג ודירוג.
9 ש : רק דירוג?
10 ת : כן.
11 ש : שהתחלת לעבוד בחברה מה היה הדירוג שלך בחברה?
12 ת : סמנכ"ל.
13 ש : סמנכ"ל. וכשקיבלת את המענק מה היה הדירוג שלך בחברה?
14 ת : מנכ"ל.
15 ש : מנכ"ל. ומתי, ובין סמנכ"ל למנכ"ל, היית עם עדי בתקופה הזאת.
16 ת : לא כל התקופה. לא כל התקופה.
17 ש : לא אמרתי כל, אמרתי חלק מהתקופה.
18 ת : חלק מהתקופה כן (שם ע' 49, ש' 25).
19
20 165. הגם שיצא המרצע מן השק, עמד הנתבע על התנגדותו להציג מסמכים ששופכים אור על מאפייני המענק
21 ותנאיו (ר' תמ"ב', ע' 46, ש' 28). לאחר תום שלב ההוכחות, לבקשת התובעת, וחרף התנגדות הנתבע,
22 בהחלטתו מיום 12.2.20 נתן בית המשפט בידה של התובעת פסיקתה המופנית לחברה.
23
24 166. תשובת החברה לפסיקתה צורפה לסיכומי התובעת (להלן – "המסמך") והיא ניתנה מפי יועמ"ש החברה
25 ביום 28.2.20. מהמסמך עולה שבתחילת שנת 2019 (לאחר מינוי הנתבע למנכ"ל החברה בחודש 3/2018)
26 החל משא ומתן לרכישת החברה וכחלק ממנו עלה עניין הקצאת סכום מיועד למענקי שימור לעובדים.
27
28 167. בסעיף 6 למסמך, צוין ש"מענק השימור הכולל הגדיר מספר קבוצות בחברה ובניהן הקבוצה הבכירה
29 אשר כללה את דרג ההנהלה בחברת [...] בה נכלל גם מר [הנתבע]".
30

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

168. הנה כי כן, יתכן אמנם שכתענת הנתבע, מענק השימור יועד לכל עובד בעל ותק של שנתיים ומעלה, על אף שהדבר אינו עולה מהמסמך כלל. אך לא כאן טמון העיקר, **כי אם בקבוצת הייחוס אליה משתייך הנתבע – "הקבוצה הבכירה"**. מכללא עולה שלכאורה הוגדרו קבוצות עובדים אחרות שזכו למענק שימור כזה או אחר, אך לא הנתבע ולא המסמך שופכים אור על הדברים.
169. אך יתירה מכך, במסמך צוין עוד שלפי הסכם הרכישה, המענק **"ישולם בשתי פעימות. אחת בחודש 9/2019 והשניה במשכורת חודש 8/2020"**. הנה כי כן, נמצאנו למדים שמענק השימור לו זכה הנתבע (בשיעור 234,400 ₪) והעסיק את בית המשפט, **היה רק חלקו האחד של מענק השימור המלא**. מהמסמך עולה שהנתבע זכאי לחלקו השני, בשיעור **179,400** ברוטו, שישולם למשכורת חודש אוגוסט 2020 (בכפוף להמשך קיום יחסי עובד-מעביד).
170. בית המשפט מוכן להניח שיש לראות במענק השימור ככלי צופה פני עתיד, המבטיח את איכות סגל כוח האדם בחברה, כעת משנמכרה לחברה אחרת. **אך המענק הנאה לו זכה הנתבע – בלשון המעטה – הוענק לו על בסיס מעמדו הרם בחברה, ויש להניח שאילולא מעמדו זה, לא היה זוכה בהטבה בהיקף כגון זה, אם בכלל – והנתבע לא העמיד כל סימוכין שילמדו אחרת. אפשר למתוח קו ישר בין ההטבה הניכרת שניתנה לנתבע, לבין המעמד אותו קנה בחברה במהלך החיים המשותפים ולפני המועד הקובע.** בית המשפט עמד על הדברים באריכות במסגרת הדיון בפערי השכר. גם הנתבע מכיר בכך ש"**חלק מהתקופה"** בה צבר את מעמדו בחברה שכנה בתוך גבולות החיים המשותפים וטרם המועד הקובע (שם ע' 49, ש' 25). יש להוסיף שעסקת רכישת החברה נרקמה ויצאה אל הפועל לאחר מינויו של הנתבע למנכ"ל החברה. **מתבקש מאליו שהנתבע נטל חלק, לכל הפחות משמעותי, בעיצוב עסקת המכירה ל[...]** ותנאיה.
171. **מהטעמים הללו מוצא בית המשפט שמענק השימור הוא בבחינת נכס בר-איזון שדינו להתאזן בין הצדדים בחלקים שווים.** יתכן שמידע נוסף היה מאפשר חלוקה שתהלוך יותר את הנסיבות לשיטתו של הנתבע, לרבות באמצעות המומחה, ככל שהיה הנתבע מספק לבית המשפט מידע וקנה מידה בדמות פרטים על היקפי המענק לקבוצות עובדים אחרות, או מידע על חלוקת שיעור המענק בתוך הקבוצה הבכירה, שמא קיים פער בשיעור המענק לו זכאי המנכ"ל לבין שיעור המענק שיועד לסמנכ"ל – התפקיד בחברה אותו מילא הנתבע במהלך החיים המשותפים. אך בהינתן המידע החלקי שעל שולחנו של בית המשפט, אין לנתבע להלין אלא על עצמו. חזקה היא שראיות המצויות בידי בעל דין, אותן מיאן לחשוף, היו מסייעות לגרסת הצד שכנגד, וכך בענייננו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

172. **לסיכום**, הנתבע זכה למענק שימור בסכום כולל של 414,000 ₪ **ברוטו**, וקבע באופן חד צדדי שאינו בר איזון. מסיבה זו או אחרת סירב לשפוך אור על היקף המענק או תנאיו, והפרטים נחשפו לעיני בית המשפט טיפין-טיפין. נמצא שמענק השימור בר-איזון ודינו חלוקה שווה בין הצדדים. על דרך האומדנא יש לקבוע שחלקה של התובעת במענק, בערכי נטו, יעמוד על סך 100,000 ₪ **בצירוף הפרשי הצמדה וריבית על פי דין מיום 1.8.20 (החודש בו זכה הנתבע לחלקו השני של המענק) ועד למועד פסק הדין**. סכום זה ישולם לצד כספי איזון המשאבים בהתאם לאפשרות הראשונה בחוות הדעת, וכפי שיפורט בסיפא לפסק הדין.

7

8

מתנות או הלוואות מהורי הצדדים

173. לטענת התובעת הצדדים לוו מאביה סך של 90,000 ₪, ששולמו לקיבוץ עבור רכישת זכות קבלה. לדבריה יש להורות על השבת ההלוואה וגזירת גזירה שווה בין הלוואה נטענת זו להלוואה מצד הורי הנתבע, אותה השיבו הצדדים בשנת 2005. הנתבע כופר בטענת ההלוואה וטוען שסך 90,000 ₪ התקבל מאבי התובעת כמתנה, בניגוד לכספים שהשיבו הצדדים להוריו בשנת 2005, שאופיינו כהלוואה.

13

174. בית המשפט מוצא שאין להאריך בסוגיה זו. אין בפני תביעה מצד אבי התובעת להשבת הלוואה לכאורה, שהוא בעל הדין הנכון לתבוע סעד זה. כמו כן, ועם כל ההבנה לעוגמת הנפש שיתכן ונגרמה לאבי התובעת, בית המשפט לא השתכנע שאותו סכום שהעביר לצדדים על רקע רכישת בית הצדדים בקיבוץ **אופיין על ידו ועל ידי הצדדים כהלוואה**. יש מקום להזכיר שבסוגיה זו מוכרת "חזקת המתנה", ולפיה יש להניח שהכספים שניתנו במסגרת משפחתית ועל רקע יחסים ההולמים מתן מתנות, הם בבחינת מתנה. בית המשפט לא שוכנע שחזקה זו נסתרה בענייננו. לכאורה, יכול היה להיות ממש בטענת התובעת לפיה בשנת 2005 הצדדים השיבו להורי הנתבע כספים אותם נטלו כהלוואה, אך הלוואה נטענת זו הושבה בשנת 2005, כשנתיים לאחר הנישואין כשהסכום הנוכחי אינו נראה באופן. אין בכך להצביע על הנתבע כמי שהעדיף את הוריו על פני הורי התובעת או שפעל על דעת עצמו. למעלה מן הצורך יצוין שתנאי ההלוואה הנתענת מאבי התובעת לא הוכחו, וככל שהיה אבי התובעת עומד על השבת ההלוואה, היתה עולה מאליה שאלת ההתיישנות.

24

175. מכל הטעמים האמורים, יש לדחות את טענות התובעת בהקשר לכספים שהתקבלו מאביה.

26

27

28

החשבון המשותף וכספי החסכון לילדים.

176. הצדדים פתחו תכנית חסכון עבור הקטינים. על רקע הסכסוך בין הצדדים וחוסר ההסכמה ביניהם, כספי החסכון הופקדו לחשבון המשותף ושימשו בחלקם לכיסוי יתרת חובה בחשבון המשותף בשיעור כ – 24,000 ₪. נכון להיום נותרו בחשבון המשותף כ 60,000 ₪ מכספי החסכון. התובעת עותרת להועיד כספים

31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 אלה לקטינים ובית המשפט רואה עמה עין בעין. לפיכך נקבע שיתרת החשבון המשותף תשמש לפתיחת
2 שלושה חשבונות חסכון לקטינים לשימושם כבגירים, בחלקים שווים.

3

4 177. בהמשך לכך לא מצאתי כל צידוק להותרת החשבון המשותף על כנו ודינו להסגר כבקשת התובעת.
5 הוראות מתאימות תינתנה בסיפה לפסק הדין. בית המשפט לא שוכנע שעולה בנסיבות העניין הצורך
6 לחקור ולדרוש בשאלה מה שיעור חלקו של כל אחד מהצדדים ביתרת החובה שסולקה, או להורות על
7 "השלמת" סכום החסכון לשיעורו המקורי.

8

9

הרכב המשותף

10 178. לצדדים רכב משותף מסוג טויוטה "קורולה" ולאחר הפירוד עשתה בו התובעת שימוש בלעדי. אין לחלוק
11 על כך שמדובר ברכב ישן, ומסימוכי התובעת עולה ששווי נכון למועד הגשת התצהירים כ 11,600 ₪
12 לכאורה (בהתאם למחירון "יצחק לוי"). הנתבע אינו כופר בנתונים אלה, אך לדבריו תשלומי הביטוחים
13 עבור הרכב שולמו במהלך שנת 2017 מהחשבון המשותף במשך ששה חודשים, ויש להורות לתובעת להשיב
14 לידיו סך של 2,400 ₪ - שהוא "חלקו" של הנתבע בתשלומים אלה.

15

16 179. בית המשפט אינו מוצא שיש מניעה לאיזון שוויו של הרכב בין הצדדים, ומנגד אינו מוצא צידוק בנסיבות
17 העניין לבירור שיעור תשלומי הביטוח בחלקה היחסי של שנת 2017 שהם בבחינת זוטי דברים בנסיבות
18 העניין. כמו כן, הרכב שימש את התובעת לניידות והן את הקטינים לעיסוקיהם. אין המדובר בנכס
19 שהוחזק על ידי התובעת בחוסר תום לב או באופן שהביא לחסרון כיס ממשי לנתבע. לפיכך בית המשפט
20 אינו סבור שיהיה זה ראוי להניח את ירידת ערכו על גבה של התובעת בלבד.

21

22 180. מטעמים אלה קובע בית המשפט ששווי של הרכב יאוזן בין הצדדים באופן שהתובעת תעביר לידי הנתבע
23 מחצית משווי הנוכחי - אותו מעמיד בית המשפט על דרך האומדנא על סך 8,000 ₪ - שהיא 4,000 ₪.

24

25

חלוקת יתרת תמורת מכר הבית בקיבוץ – איזון המשאבים

26

איזון משאבים מידי על פי האפשרות הראשונה בחוות הדעת

27 181. בית המשפט סבור שיש להעדיף לאזן את זכויות הצדדים באופן מידי ועל פי האפשרות הראשונה
28 שהעמיד המומחה. היתרון הבולט הגלום באפשרות זו הוא סיום יחסיהם הכלכליים של הצדדים וניתוק
29 מוחלט של הזיקה הכלכלית ביניהם. למעט חובת המזונות, לא יעמדו חיובים הדדיים בין הצדדים,
30 ומהווה הדבר גורם ממתן ביחסי הצדדים. כל אחד מהצדדים, ולמצער הנתבע, יכול יהיה לצאת לדרכו
31 הכלכלית נטול משקלות כלכליות לעתיד.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

182. טעם שני הוא קיומו של מאגר כספי במזומן מכספי תמורת מכירת הבית בקיבוץ, שעומד לרשות הצדדים לחלוקה והן לשם עריכת קיזוזים הדדיים בהתאם לנקוב בפסק הדין. בית המשפט שוכנע שעומד לנתבע החוסן הכלכלי לעשות שימוש בכספי התמורה לשם איזון המשאבים באופן מידי ועל מנת לממש את פסק הדין.

5

6

הסכום לאיזון המשאבים

183. הצדדים מכרו את הבית בקיבוץ תמורת 2.5 מיליון שקלים, וסילקו משכנתה משותפת בסך 510,000 ₪.

8. מיתרת התמורה בסך 1,990,000 ₪ נטל כל אחד מהצדדים 500,000 ₪, ונותר לחלוקה סך של 990,000 ₪.

9

184. בית המשפט קבע לעיל שלצדדים נתונות זכויות שוות בבית בקיבוץ ויש לחלק את יתרת התמורה בחלקים

שווים בין הצדדים – 495,000 ₪ לכל צד.

12

185. לשם איזון המשאבים על הנתבע להעביר לתובעת, על בסיס חוות הדעת המעודכנת, סך של 374,266 ₪ -

כולל פיצוי בגין הפרשי השתכרות, אותו העמיד המומחה על שיעור מהוון של 132,220 ₪. הפחתת הסכום

האחרון מהראשון תניב תוצאה בסך 242,046 ₪ - הוא הסכום לאיזון משאבי הצדדים.

16

186. בנוסף, מחלקו של הנתבע יש להעביר לידי התובעת סך של 65,000 ₪ בערכים נומינליים עבור פערי

השתכרות, וסך של 100,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית על פי דין מיום 1.8.20 ועד מועד פסק הדין.

מנגד, מחלקה של התובעת יש להעביר חלקו של הנתבע בשוויו של הרכב המשותף, בסך 4,000 ₪.

20

21

טענות התובעת למימוש הסכם הממון והשבת שווי נכסיו של כל צד

187. שאלה שיש לתת עליה את הדעת היא, האם לאחר דחיית פרשנותו של הנתבע להסכם, על בית המשפט

להורות כעתירת התובעת על השבת שווי הנכסים של כל אחד מהצדדים נכון למועד ההסכם, כמימוש

לכאורה של הנקוב בסעיף 4 להסכם?

25

188. לאחר שבית המשפט הפך בדבר, ולמד ארוכות על אורח חיי הצדדים מפייהם שלהם, נמצא שיש להשיב על

השאלה בשלילה, ואכיפת ההסכם בנסיבות העניין אינה מתיישבת עם הדין.

27

189. טעם ראשון לכך, הוא שהצדדים לא הקפידו לפעול בהתאם להסכם לאורך כל חיי הנישואין –

בהוצאותיהם או בהכנסותיהם ופעלו במנותק ממנו. נמצא בענייננו שאמנם לא ניתן לקבוע ממצא בדבר

30

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

- 1 שווים המדויק של נכסי הנתבע במועד ההסכם, אך אין ספק שהסכום הנקוב בהסכם (\$ 89,000) לא היווה
2 שיקוף הולם. יתירה מכך, ובזה העיקר, אין חולק שבעולם המעשה נכסיו של הנתבע הוטמעו ברכוש
3 המשותף של הצדדים. גם בהנחה שדירתו בחיפה, בה התגוררו הצדדים, היוותה את עיקר שווי נכסיו,
4 שוויה הוטמע באופן מובהק בשיתוף בין הצדדים, היא נמכרה ולאחר סילוק המשכנתה תמורתה שימשה
5 לרכישת הבית בקיבוץ. הוא הדין בנוגע לשווי זכויות התובעת. אמנם נקבע שבניגוד לשווי הנקוב בהסכם
6 של שווי זכויות הנתבע, הרי שנכסיה היוו כסף חי אותו הפקידה לחשבון המשותף, אך גם היא לא תוכל
7 לחלוק על כך שכספים אלה הוטמעו בשיתוף ושימשו את הצדדים במשותף – וכך למעשה טענה.
8
- 9 190. **שנית**, במישור המעשי, בלתי אפשרי לקבוע ממצא לגבי שווי נכסיו של הנתבע במועד ההסכם. גם התובעת
10 יכולה לכל היותר להצביע בסיכומיה על סכום נתון במחלוקת ולדבריה מדובר בשווי של 152,000 ₪ "**לכל**
11 **היותר**" (ס' 168 לסיכומיה). אין די בנתון חלקי זה על מנת לפעול בניגוד למשטר איזון המשאבים שחל על
12 הצדדים, וליקוי זה במסוימות והעדר קנה מידה בהסכם או מפתח לשומת שווי זכויות הצדדים, גוזר
13 כליה על מימוש ההסכם.
14
- 15 191. **שלישית**, יש לתת הדעת לעובדה שהכספים העומדים לחלוקה הם **כספי תמורה של בית משותף**. שיתוף
16 זה בבית אינו נסמך על חוק יחסי ממון – שאינו מעניק לצדדים זכויות קנייניות בזכויות האחר – כי אם
17 על דיני השיתוף הכלליים, הרישום (החלקי) בעניינו, דיני החוזים ועקרון תום הלב. בהתחרות בין הזכויות
18 הקנייניות הנתונות לצדדים בבית ובתמורת הבית, לבין הוראות ההסכם בעניינו, יש לבכר את הזכויות
19 הקנייניות. הסכם הממון, על ניסוחו הלקוי, אינו יכול להוות גורם הגורע מזכויות הקניין של הצדדים.
20
- 21 192. רביעית, ועל בסיס הנקוב לעיל, בית המשפט מוצא שיש להימנע מאכיפת הוראות ההסכם אף מתוקף
22 **סעיף 3(1) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970**, לאמור:
23 **הנפגע זכאי לאכיפת החוזה, זולת אם נתקיימה אחת מאלה:**
24 **(1) החוזה אינו בר-ביצוע;**
25
- 26 193. הקשיים אותם מנה בית המשפט לעיל, אינם מאפשרים את אכיפת הסכם הממון. הצדדים הטמיעו
27 נכסיהם בשיתוף וגלגולם של נכסים אלה יימצא בתמורת הבית המשותף. לא ניתן להשיב הגלגל לאחור
28 על בסיס לשונו הבלתי מסוימת דיה של ההסכם ולהביא בתוך כך לכרסום בזכויות הקניין של הצדדים.
29
- 30 194. לפיכך, דוחה בית המשפט את עתירת התובעת למימוש הוראות ההסכם.
31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

סיכום פסק הדין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

195. **התביעה לאחריות הורית** - הצדדים יחלקו אחריות הורית משותפת על הקטינים, ויוסיפו לקיים את חלוקת זמני השהות המוסכמת.

196. **התביעה לדמי שימוש** – נדחית.

197. **התביעה למזונות הקטינים** :

א. הנתבע ישלם לידי התובעת עבור מזונות הקטינים, סך של 1,200 ₪ לכל ילד ועבור מדורם סך של 350 ₪ לכל ילד, וסה"כ 1,550 ₪ **לכל ילד עבור מזונות ומדור**. סה"כ ישלם הנתבע לידי התובעת סך של 4,650 ₪ עבור מזונות ומדור הילדים (להלן – "**המזונות**").

ב. המזונות ישולמו החל מחודש **11/2021** ללא חיוב רטרואקטיבי.

ג. המזונות ישולמו מידי חודש ולא יאוחר מה – 10 לכל חודש ויהיו צמודים למדד המחירים לצרכן. עדכון סכום המזונות יערך אחת לשלושה חודשים כאשר מדד הבסיס הוא המדד שנקבע בחודש **11/2021**.

ד. בנוסף יישא הנתבע ב **67%** משיעור הוצאות החינוך החריגות, **לרבות** תשלומים לבית הספר, צהרון, תשלומי הורים, ציוד, ספרים ותלבושת לבית הספר, אבחונים דידיקטיים, שיעורי עזר והוראה מתקנת, חוגים ופעילות ספורט, תנועות נוער וקייטנות וטיולים. חיוב הנתבע בהשתתפות עבור יותר משני חוגים לכל ילד כפופה להסכמתו מראש ובכתב להשתתפות הקטין באותו חוג.

ה. בנוסף יישאו הצדדים בחלקים שווים בהוצאות הבריאות החריגות שאינן מכוסות על ידי סל הבריאות של הקטינים, לרבות טיפולים רגשיים, טיפולים פסיכולוגיים, טיפולי שיניים ואורתודנטיה, משקפיים ועדשות, אבחונים נוירולוגיים, ורופאים מומחים. ככל שתהיה מחלוקת בין הצדדים על נחיצותו של טיפול, יפעלו הצדדים לפי המלצת הרופא המטפל.

ו. שני הצדדים זכאים לחלקים שווים מקצבת הילדים.

ז. במידה ותזכה התובעת למענק שנתי מן הביטוח הלאומי עבור שנת הלימודים, מחצית משווי המענק תקוזז מחלקו של הנתבע בהוצאות החריגות ו/או חוב העבר, לאחר שישולם המענק בפועל.

ח. למעט האמור בפסק דין זה, הנתבע לא יקוזז מן המזונות השוטפים או ממזונות העבר או מחלקו בהוצאות החריגות כל סכום שהוא באופן חד צדדי.

ט. המזונות ישולמו עד הגיע כל קטין לגיל 18 או סיום לימודיו התיכוניים, לפי המאוחר. בתקופת השירות הסדיר, יעמוד שיעור המזונות על 1/3 משיעור המזונות ששולם עד אותה עת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

198. התביעה הרכושית:
- 1
- 2 א. ניתן תוקף של פסק דין לאיזון המשאבים בחוות דעת האקטואר המעודכנת מיום 20.1.20, בהתאם
- 3 לאפשרות הראשונה לאיזון מידי כאמור בסעיף 181 לפסק הדין, ובכפוף לנקוב בפסק דין זה.
- 4 ב. התובעת תזכה למחצית מכספי תמורת הבית המוחזקים בנאמנות. מחלקה של התובעת יועבר סך של
- 5 4,000 ₪ בערך נומינלי לטובת הנתבע, כאמור בסעיף 180 לפסק הדין.
- 6 ג. מחלקו של הנתבע (מחצית) בכספי התמורה, יועברו לטובת התובעת הסכומים הבאים:
- 7 1. סך של 242,046 ₪ בערך נומינלי לאיזון המשאבים, כאמור בסעיף 185 לפסק הדין.
- 8 2. סך של 65,000 ₪ בערך נומינלי עבור פיצוי בגין הפרשי השתכרות, כאמור בסעיף 155 לפסק הדין.
- 9 3. סך של 100,000 ₪ כשהוא נושא הפרשי הצמדה וריבית מיום 1.8.20 ועד למועד פסק הדין,
- 10 כאמור בסעיף 172 לפסק הדין.
- 11
- 12 199. כל עיקול זמני או צו מניעה זמני שהוטל במסגרת ההליכים הנוכחיים – בטל.
- 13 200. איזון המשאבים וחלוקת כספי התמורה כנקוב לעיל תתבצע לא יאוחר מ – 30 ימים ממועד פסק הדין.
- 14 ממועד זה יצברו הסכומים לאיזון הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום
- 15 בפועל.
- 16
- 17 **הוצאות משפט**
- 18 201. בית המשפט מוצא שהיה בהתנהלות הנתבע כדי לעכב ולסרב את בירור ההליכים, ולהביא להתארכות
- 19 עבודתו של המומחה ושל בית המשפט. כשם שתואר באריכות לעיל בחר הנתבע לשמור על עמימות ולא
- 20 גילה מלוא הנדרש לשם בחינת חוסנו הכלכלי. המידע לאשורו הגיע לעיני בית המשפט טיפין טיפין
- 21 ובאמצעות התובעת. מחדל זה הביא אף לעדכונה של חוות דעת האקטואר **שלוש פעמים** (בעניין מימוש
- 22 האופציות, קרן "מקפת" והבונוס לשנת 2016). כמו כן, ומשום מחדליו של הנתבע, מידע לגבי מענק
- 23 השימור הונחו על שולחנו של בית המשפט **לאחר** תום מועד ההוכחות ומשלא היה מנוס לתת בידי התובעת
- 24 פסיקתה המופנית לחברה. יש להלום התנהלות זו באמצעות חיוב הולם בהוצאות משפט.
- 25
- 26 202. לצד זאת, יש לתת את הדעת להתארכות שלב הסיכומים משום מחדלי התובעת לעמוד בהיקף הסיכומים,
- 27 ובהתאם לאמור בהחלטה מיום 22.6.20 בעניין צירוף מסמכי התובעת.
- 28

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-01-16671 פלונית נ' פלוני - מזונות קטינים

תלה"מ 18-01-16635 פלונית נ' פלוני - אחריות הורית

תלה"מ 18-01-16693 פלונית נ' פלוני - רכושית

תלה"מ 18-02-34665 פלוני נ' פלונית - דמי שימוש

1 203. לאחר שקילה ואיזון, קובע בית המשפט שהנתבע ישלם לידי התובעת סך של 10,000 ₪ עבור הוצאות
2 משפט ושכ"ט עו"ד, וזאת תוך 30 יום מהיום, וממועד זה יישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד
3 פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

4

5 **המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את כל התיקים.**

6

7

פסק הדין מותר לפרסום תוך השמטת פרטים מזהים.

8

9

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ב, 11 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

10

11

אלה מירז, סגנית נשיא

12